

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 220 (2222)

26 листопада 1999 року

► 1015 р. у Києві почали згадувати Ярослав Мудрий, за якого культура, освіта і могутність держави досягли найбільшого розквіту.

► 1968 р. На сесії Генеральної Асамблеї ООН було ухвалено Конвенцію про незастосування терміну давності до воєнних злочинців і злочинців проти людства.

► 1977 р. У Львові відкрито пам'ятник періодизатору Івану Федорову

Співробітництво по-даськи

Делегация українського парламенту на чолі з Головою Верховної Ради України Олександром Ткаченком перебуває з візитом у Данії та Фінляндії. На зустрічі зі спікером даського фолькетингу (парламенту) Іве Хансеном обговорювали питання співробітництва. Голова Верховної Ради України назвав позитивним моментом у роботі даського законодавчого органу співробітництво між гілками влади, між парламентом та урядом. Зокрема, прем'єр-міністр Данії має свій робочий кабінет у парламенті.

Ціни не зростатимуть. Деякі

Президент України Леонід Кучма звернувся до органів місцевої влади та уряду з вимогою не допускати необґрунтованого підвищення цін на товари першої потреби та продукти.

Глава держави вважає, як пояснив на брифінгу його прес-секретар Олександр Мартинюк, що зростання цін у деяких рстонах є свідченням роботи місцевих органів влади. Бо деє ціни зростають, а в ряді областей ні. «Роботу уряду і місцевої влади буде спрямовано на те, щоб не допустити підвищення цін, що регулюються державою, — наголосив прес-секретар Президента. — Не можна сказати, що взагалі ціни не зростатимуть, бо є природні процеси інфляції».

У номер

Нове століття — новий вирок

Атомним в історію людства увійшло ХХ століття — століття грандіозних технічних відкриттів, перспектив, але й трагічних потрясінь, гірих уроків. На порозі нового тисячоліття люди наполегливо шукють альтернативу чудовому і водночас фатальному джерелу енергії, чітко усвідомлюючи його... незамінність. Змінитися може і має лише одне — наше упередження. Та чи готові розум і мораль до таких змін?

Про стан вітчизняної атомної енергетики та її місце в майбутньому читайте на 7-й сторінці.

Передплата-2000

Спробуй і виграй!

Шановні друзі! Триває передплата періодичних видань на 2000 рік. Нагадуємо, що наші видання можна передплатити у всіх поштово-видавничих.

Передплата вартістю:
«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 30 гривень, 6 місяців — 15 гривень, 3 місяці — 7,5 гривні, 1 місяць — 2,5 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праців. осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 20,4 гривні, 6 місяців — 10,2 гривні, 3 місяці — 5,1 гривні, 1 місяць — 1,7 гривні.

Передплатники будь-якого нашого видання зможуть узяти участь у розіграші заочувальних призів. Тим, хто зробить свій

вибір і передплатить нашу газету, необхідно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробити позначку «Передплата-2000».

Розіграш проводиться у два етапи. У січні в першому етапі розіграші візьмуть участь і ті, хто передплатить наші видання на перше півріччя, і ті, хто передплатить газету на весь рік. Останні візьмуть участь і в другому етапі розіграшу лотерей, який відбудеться влітку. До них приєднуються ще й ті, хто передплатить наші видання на друге півріччя 2000 року.

Врадійте, хто передплатить газету одразу на весь рік, деві матиме шанси виграти заочувальний приз. Як і раніше, завдяки нашим спонсорам розіграшуватимуться різноманітні призи: від складної побутової техніки — до сільськогосподарських продуктів. Спробуйте і виграйте!

«Базар-вокзал»...

6

У селі субмарини охрестили «Дельфіном»

12

Програма телебачення

8-9

► В Україні офіційно зареєстровано 29 тисяч ВІЛ-інфекційних.

► У столиці проходить Друга спеціальна виставка «Вода, вода, вода».

► У Парламентській бібліотеці (Київ) відбулася презентація Республіканської кримськотатарської бібліотеки ім. І. Гаспринського.

► Виповнилося 100 років з дня заснування невольничого відділення Головного військового кінного госпіталю Мінборони.

P.S.

Поспішіть передплатити «ГУ»! Передплата завершується!

ПОЛІТИКА

У комітетів Верховної Ради України

Іспанський кредит: уточнити цільове використання

У Комітеті з питань будівництва, транспорту і зв'язку розглянуто проект постанови Верховної Ради «Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України від 4 листопада 1993 р. «Про надання дозволу Кабінету Міністрів України на використання кредиту, наданого урядом Іспанії».

Цією постановою дозволено Кабінету Міністрів надати гарантії на використання державною адміністрацією залізничного транспорту України 15 098 тис. доларів в США за рахунок кредиту, який надається Українці урядом Іспанії на фінансування закупівлі комплектувальних та окремого технологічного обладнання для капітально-відновлювального ремонту пасажирських вагонів.

Внесення змін до постанови зумовлено потребою уточнити призначення кредиту та його цільове використання. А саме: комплектувальні виробни і технологічне обладнання, які поставляються на кредитом іспанського уряду, можуть використовуватися для

капітально-відновлювального ремонту не лише пасажирських вагонів, а й інших пасажирських рухомих складів: електровагонів, тепловозів, електро- та дизель-потягів. Тому проектом передбачено замінити в тексті постанови визначення «пасажирські вагони» на «пасажирський рухомий склад». Запропоновані зміни дадуть змогу уникнути розбіжностей у тлумаченні постанови у здійсненні контролю за цільовим та ефективним використанням кредиту.

Народні депутати — члени комітету підтримали проект постанови і рекомендували Верховній Раді ухвалити його.

Прес-служба

Верховної Ради України.

Заявляли? Підтримуйте!

«Під час останньої кампанії з виборів Президента України та після її завершення він не раз заявляв про формування загальної волі, який міг би успішно співпрацювати і з главою держави, і з парламентом, — пишуть Леонід Кучма і парламентарії Анатолій Ермак і Григорій Омельченко. — Визнання твоєї ідеї цільно слушною, разом з тим вважаємо, що її реалізація може бути ефективною лише за умов відповідної законодавчої бази (як не у своїй домівці)». Це потребує внесення низки змін до Конституції України...»

Депутати звертаються до Президента з пропозицією скористатися наданим йому конституційним правом і внести на розгляд парламенту як невідкладний один з двох запропонованих ними законопроектів «Про внесення змін до Конституції України». Перший — передбачає невідкладність надання згоди ВР на призначення та звільнення з посади ключових міністрів (віце-прем'єрів, соціалістів, керівників підприємств, мігитної та деяких інших осіб, директоров НЕР, голів Держтелерадіо й деяких інших). А другий проект «акційний» — може закріпити право парламенту висловлювати недовіру членам КМ і, як обов'язковий

наслідок, — їх відставку, кожного окремо, а не всього складу уряду.

Пропонує члени держави такі законопроекти, А. Ермак і Г. Омельченко переконані, що прийняття одного з цих документів стане запорукою формування уряду та центральних органів виконавчої влади не на підставі особистої відданості глави держави чи належності до відповідних кланів, а за принципами порядності, професіоналізму, палатотемі у відносинах з народом. Парламентарії також переконані, що ВР підтримає таку законодавчу ініціативу і розгляне законопроект позитивно.

Слово за Леонідом Кучмою.

Права і за ґратами

Захист прав позбавлених волі є одним із пріоритетів у діяльності українського Омбудсмена. На цьому наголошувала Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, виступаючи з доповіддю у Страсбурзі на урочистому засіданні Комітету з запобігання тортурам Ради Європи, присвяченому 10-й річниці з дня створення цього органу.

Україна лише два роки тому ратифікувала Європейську Конвенцію про запобігання тортурам і непокосному поводженню. За цей час у державі розпочався процес поступової реформи пенітенціарної системи, є вже деякі позитивні наслідки таких реформ. Але, на жаль, як зауважила Ніна Карпачова, стає очевидним, що в умовах тортури та сліпих ізоляторів має далакий від загальнознаних свідомості. Український Омбудсмен підкреслює, що в нашій державі є непоодинокі факти застосування окремими працівниками міліції під час допитів тортури до затриманих осіб. При цьому слід переконатися, що позбавлення прав людини з боку позбавленого з прав людини. «Позбавлення волі в жодному разі не може означати механічне позбавлення інших прав людини», — наголосила Н. Карпачова.

Як повідомляв прес-служба Уповноваженого ВР з прав людини, Ніна Карпачова також звернула увагу на те, що при

стип абсолютної конфіскаційності, який використовує у своїй роботі Комітет із запобігання тортурам, створює певні труднощі для співпраці з національними правозахисними інституціями. Як приклад — орган державної влади України відмовили Уповноваженому з прав людини в наданні довідки, підтвердуючої комітетом Ради Європи щодо нашої держави.

Український Омбудсмен закликав Комітет із запобігання тортурам активніше використовувати можливість національних інституцій. Українська делегація зайняла на форумі активну позицію, яка заклала підґрунтя для участі України в наступних засіданнях.

На сьогодні в країнах-членах Раді Європи у тюрмах і СІЗО утримують близько 2 млн. в'язнів. На засіданні висловлювалися за необхідністю зменшення утримання позбавлених волі та постійним скороченням бюджетних коштів на пенітенціарну систему в деяких країнах Східної Європи.

Головнокомандувач Збройних сил України Леонід Кучма та міністр оборони Олександр Кузьмук.

Фото Олександра КИМЕНКА.

Депутати Анатолій Ермак і Григорій Омельченко звертаються до Президента

Ніна КАРПАЧОВА:

«Позбавлення волі в жодному разі не може означати механічне позбавлення інших прав людини»

Генерали радяться, а служба йде

За традицією наприкінці листопада — початку грудня практично всі міністерства та відомства підбивають підсумки роботи за минулий рік, планують свої дії на майбутній. Минулого вівторка цей звичай вшанували у Міністерстві оборони України, де відбулася розширена нарада колегій оборонного відомства. Про що конкретно на ній йшлося, для численних журналістів зашилюся військовою таємницею, бо репортерів було допущено до залу засідання лише під час промови Верховного Головнокомандувача Збройних сил України, Президента держави Леоніда Кучми. Загалом його виступ склався з 10 пунктів, в яких він окреслив позитивні й негативні риси, притаманні українському війську. На думку Президента, насамперед потрібно перейти на призов юнаків до військової частини, розташованих на території, де проживають призовники. Крім цього, останні військово-політичні події на Балканах та Кавказі потребують внесення деяких коректив у програму розвитку Збройних сил на період до 2005 року. Також потрібно внести зміни у форми та методи оператив-

ної, мобілізаційної і бойової підготовки військ. Що стосується чисельності української армії, то потрібно скоригувати кількість військових формувань, що належать іншим силовим структурам: МВС, МНС, Національній прикордонній службі, СБУ. А саме частіше вони дублюють роботу один одного. Це призводить до невиправданих витрат і так дефіцитних коштів.

До речі, про фінанси. Утримання військової частини, зокрема, в Мінборони, на його підприємств вдалося зберегти 57 тисяч робочих місць, а обсяги виробництва за 9 місяців зросли порівняно з відповідним періодом минулого року на 40 відсотків. До того ж із 72 до 57 тисяч зменшилися кількості безквартирних військовослужбовців.

Не обминув Головнокомандувач і питання міжнародного співробітництва, зокрема з країнами НАТО. За його словами, на сьогодні питання про вступ до альянсу не стоїть. Але, зв'язавши на те, що Північноатлантичний блок успішно просувається на схід, з ним потрібно дружити.

Богдан ДОВНІЧ.

У Рахунковій палаті ВР

Держава втратила контроль

Статутний фонд Української державної кредитно-інвестиційної компанії, реорганізованої у ВАТ «АК «Держинвест України», сформовано за рахунок коштів резервного фонду Кабінету Міністрів та державного майна з порушення чинного законодавства. Такий висновок зробила колегія Рахункової палати.

Українська державна кредитно-інвестиційна компанія заснована винятково на державному майні для залучення внутрішніх і зовнішніх кредитів і інвестицій у пріоритетні галузі економіки України. За рішенням уряду статутний фонд цієї компанії було сформовано протягом 1996–1997 років за рахунок пакети акцій найприбутковіших в інвестиційному плані українських підприємств, коштів резервного фонду Кабінету Міністрів. При цьому бюджетні кошти використовувалися переважно з метою одержання прибутків, а не для забезпечення статутної діяльності компанії. На порушення

чинного законодавства уряд не визначив особливого порядку реорганізації компанії в акціонерне товариство, склад майна і розмір статутного фонду товариства.

Унаслідок незадовільного виконання Фондом держмайна України своїх повноважень з управління та розпорядження державним майном держава втратила контроль над пакетами акцій стратегічно важливих підприємств. Колегія Рахункової палати вивчила детальніше вичити окремі аспекти цього питання і про результати поінформувати відповідні державні органи.

Прес-служба Рахункової палати України.

Зона стихійного лиха: повертаючись до надрукованого

Однією гривнею кілометр дамби не укріпити

Торік у листопаді страшна біда спіткала Закарпаття — сумнозвісна повінь. За руйнівними наслідками вона на другому місці після Чорнобильської аварії. Збитків завдано на 580 мільйонів гривень. Загинуло 18 осіб...

Здавалося, нанесені краю рани не вилкувати десятиліттями. Та на допомогу закарпатцям прийшов мало не весь світ.

«Голос України» провів торік в області день відкритого листа. Працювала також «гараж-чар лінна». На запитання й листи щодо ліквідації наслідків стихійного лиха відповідала голова обласної ради Іван Іванчов, керівники служб облдержадміністрації, фахівці водного господарства, енергетики, зв'язки, геологі.

Ми виїздили на місця. Робота триває напружена. Є радощі, але чимало і прикрощів.

Віктор Балого: — Програма протипаводкових заходів розробляла на цей та наступний роки. Але на поточний не вистачає ще 24,5 мільйона гривень. Їх треба вишукати. Тим більше, що «економія» тут несприятлива — на предмет щого маємо жорсткі урвати. На утримання дамб колись виділялись мізерні кошти — одна гривня на кілометр! Післяповенська програма 1994 року була профінансована, а отже, й виконана лише на 24 кошти.

З допомогою супутників та аерофотомоніторингом з'ясував, Закарпаттю 596 впадинок із активізацією на загальній площі 16,2 тисячі квадратних кілометрів та 96 селищних потоків. Ними вже зруйновано частково пошкоджено 549 будинків, ще 1377 перебувають у зоні зсувів. Уже тепер треба вислати 370 сімей і налати їм нове житло. В доріжжіводних на наступний рік слід передбачити на його придбання ці спорудження 22 мільйонів гривень. Реалізація комплексної програми протипаводкових заходів ще потребує коштів — близько 24—25 мільйонів гривень. Ще 20 мільйонів необхідно, аби до кінця відкрити автомобільні дороги. Маємо надію, що навіть попри всі економічні негаразди ці кошти вийдуть. Бо збитки в разі повторного лиха перевищать затрати у десятки, сотні разів. Проліскують це прикладом. Варієтність життя в одному з прильвів на Ягвинішній становила 100 тисяч гривень, а для ліквідації наслідків стихії потрібно 3,5 мільйона!

Кор.: — У перші післяповенські місяці було стужно з будівельними матеріалами, бо завойована війна з інших регіонів, а місцева будівельництво «железо».

Іван Іванчов: — З огляду на транспортні витрати ці самі цегла чи пісок державні конвої та дорого дорого. Тим часом місцеві цегельні заводи, і найперше ті, що належали колективним сільгосподарствам, замерли. Залишки державних підприємств війни окрили. Хустський, Берегівський, Виноградівський та Мукачівський райони обходяться нім цілком, так би мовити, власної випалки. У Берегівському районі відкрито лінійний ар'єр, на Іршавщині випалюється вапно. Тож маємо всі підстави стверджувати, що в краї відбудується промисловість будівельних матеріалів, а це — й повернення втрачених робочих місць.

Кор.: — У день відкритого листа наш читач пропонував спорудження каскаду невеличких гідроелектростанцій на гірських річках. Це відрізняє б свою роль у водорегулюванні й дозволило б мекти власну електроенергію.

Іван Іванчов: — Тому розробляються проекти будівництва 11 гідроелектростанцій і масово намір зосередити кошти на реалізацію цих проектів.

Кор.: — Днями у пресі надруковано матеріал, у якому автори на підставі інформації Рахункової палати України стверджу-

що ж зроблено відтоді? Як проблеми печуть закарпатцям сьогодні?

Про це — бесіда з головою Закарпатської області Іваном ІВАНЧОМ

та головою облдержадміністрації Віктором БАЛОГОЮ.

ють про неефективність використання коштів, спрямованих на ліквідацію наслідків повені.

Віктор Балого: — Справді, окремі факти щодо механізму використання коштів, про які вельми мову пращили Рахункової палати і відповідно їх повторюють автори загальної публікації, оцінюються по-різному. Все залежить від того, хто і що в них хоче бачити. А справа в тому, що через неординарність ситуації необхідні були оперативні і рішучі дії та конкретні рішення з відбудови життя, розчистки русел річок, відновлення доріг. Тим більше, що з кожним днем обстановка ускладнювалась через активізацію зсувів у горах, виникнення нової загрози життю людей, безпечі їх життя. Якими нормативними актами чи рішеннями за таких ситуацій можна наперср звинувачувати конкретні суми та механізми їх використання? Їх техніка, і людські ресурси, і кошти використовували наамертєм так, де в цьому була найнагальніша потреба. Час та можливість для пологонення, з'ясування формальностей не залишились. Люди, які потрапили в біду, чекали на нас не лише співчуття, а конкретної допомоги. І ми просто зобов'язані були діяти у кожному конкретному випадку відповідно до обставин. Природно, що за таких екстремальних умов могли бути помилки. Однак аж ніяк не зловживання. Їх ресурси спрямовувались і інші спрямовувались на ліквідацію тих руйнувань, які завдали людям, народному господарству обласної території страшного стихії.

Іван Іванчов: — Хочу додати, що ці питання розглядались і намі і на сесії обласної ради, і депутатським корпусом на місцях. Ніхто ніяких татемінь — कुлі і на що спрямовувались кошти і з державного, і з місцевих бюджетів — не робив і не робить. Ситуація абсолютно прозора.

А з приводу певних невдоволеннях — самі ж пращили Рахункової палати визнали, що всього передбачити за таких умов і справді було неможливо.

Кор.: — Редакція газети отримала кілька листів наших читачів, у яких вони скариклися на несправедливість у розподілі гуманітарної допомоги та висловили бунтарський і кредити для відбудови й ремонту життя.

Віктор Балого: — Та гуманітарна допомога, яка надходила державними каналами, розподілялась й розподіляється згідно з правилами. Але ми не можемо впливати на цей процес тоді, коли ті надають найрізноманітніші громадські організації та релігійні громади. Стосовно виділення будівельних і кредитів, то на перших порах тут справді були істотні проколи. Бо перш ніж акти обстеження життя часто робилися наспіх, людьми некомпетентними. Нездороби ці усуваються, ми реагуємо на кожне звернення тих, хто вважає себе ущемленим. Скажу й інакше: в випадку, коли люди підходять до цього не з усією об'єктивністю, Є запереч, підозріння. Але це — теж реальні життя.

Та коли відверто, то ми навіть не сподіваємося, що в такі стислі терміни виконаємо величезний обсяг післяповенських та відбудовних робіт. Від усієї серця ми вичерпні усім, хто у важкий час прийшов нам на допомогу. І ми теж готові винести так само, якщо ця допомога комуся знадобиться. Широ співчуваю тим, хто втратив під час лиха найцінніше — рідних і близьких. Це єдина втрата, котру не повернеш...

Іван ГІЗДОВАТИЙ.

Ужгород.

У номер

► Київ

3 РЕЗУЛЬТАТАМИ

НЕ ЗГОДЕН

До Верховного Суду України налягла заява лідера Компартії, екс-кандидата у Президенти Петра Симоненка про визнання неіснуючим постанов Центризбиркому про результати президентських виборів. П.С. Симоненко також звернувся до Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. Лідер комуністів вважає, що другий тур президентських виборів було проведено «з численними порушеннями конституційних прав та свобод людини і громадянина, чинних законів і статутів, які мали місце і безпосередньо під час проведення голосування, і протягом двох попередніх тижнів, що вплинуло на результати виборів». Якщо Верховний Суд прийме цю заяву до розгляду, рішення має бути винесено протягом трьох днів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

► Донецьк

НЕ ЗАБУВАЄ

ЗАВОД ВЕТЕРАНІВ

Щомісячну доплату до пенсії в розмірі від 12 до 20 гривень отримують козацькі пращили Маршальського чотуарного козацького «Азовсталь». Щорічно 350—400 ветеранів виробництва відпочивають у відомчих оздоровчих. А кошти, виділені раді ветеранів профспілкового комітету і адміністрацією підприємства, використовуються для проведення акцій міської влади, на допомогу хворим тощо.

► Луганськ—Дніпропетровськ

У ПОЛОНІ НЕГОДИ

Понад 2,8 тисяч населених пунктів України було знеурезовано виснажливим несприятливим погоднім умов. Як повідомив начальник оперативного штабу МІНС з ліквідації наслідків несприятливих погодних умов генерал-лейтенант Віктор Гречанинов, в Україні винили з ладу 762 АТС і 4,9 тисяч ліній електропередач. У Луганській області оголошено штурмове попередження для всіх мешканців і підприємств регіону. За прогнозами метеорологів,

найближчим липовим погоди зміняться, найбільш очікується посилення штурмового вітру і снігопаду. Без енергозабезпечення тут залишились 93 населені пункти, переважно в сільських районах області. Винили з ладу 175 трансформаторних підстанцій.

За повідомленнями нашого кореспондента, через сильні снігопади на Дніпропетровщині без електропостачання залишились 417 із 1908 населених пунктів. Найбільше постраждали південні райони області — Токмакський, Криничанський, Новомосковський, а також міста Орхонікль, Марганець і сам Дніпропетровськ.

Тим часом через сильні погодні умови поїзди, що прибувають до Сімферополя, залишаються на 10—15 днів. Останнім лихом до міста прибуло майже втричі менше составів, ніж зазвичай. Це пов'язано із зупинкою руху поїздів у районі Запоріжжя, де після сильних морозів, зупинки мороз, унаслідок чого відкрили кригові процеси.

У Миколаївській області налічується 46 населених пунктів, звідки надійшли повідомлення про перебої в електропостачанні. Донеччина також постраждала від сильного снігопаду: 42 населені пункти були знеурезовані. Пасажи́рський состав із Києва і Севастополя, що опинився в сніговій полоні на території сусідніх Дніпропетровської та Запорізької областей, прибувають до миколаївської столиці із затриманням.

► Дніпропетровськ

Підняв господарство — берися за район

У Васильківському районі призначено нового голову райдержадміністрації — Володимира Роя. Володимир Миколайович — знайний на Дніпропетровщині сільгоспвиробник, донні депутат обирали, очолював велике фермерське господарство в Синеульківському районі. Це він узяв в оренду на коліс потерпаючого КСП Імени Калініна і район із Тимом орендарем за лічені роки перетворив господарство на одне з кращих у регіоні. Тепер від Володимира Роя чекають такої самої діяльності і в масштабах одного з найзаможніших районів.

Робота триває напружена. Є радощі, але чимало і прикрощів

ДОВГОЛА СВІТУ

Сенсація

Діагноз: не може «працювати» президентом

Парламент Хорватії ухвалив закон про тимчасову нездатність президента республіки Франьо Туджмана виконувати свої обов'язки. Повною мірою глави держави передано голові палати представників парламенту.

77-річний президент з 1 листопада перебуває в лікарні, де переносить уже дві операції на органах системи травлення. Лікарі кажуть, що його здоров'я «випливає знепокоєння». До речі, президент може сам оскаржити положення про свою тимчасову непрацездатність. Яшю підписав указ.

Дослівно

Міцний горішок для Заходу

Німечка газету «Вельт» пише про ситуацію в Сербії: «За останні десятиріччя Слободан Мілошевич спровокував чотири війни — і всі їх програв. За словами головнокомандувача НАТО Клауса, він — єдиний диктатор в історії, який змінив владу шляхом розчленування власної країни. Демонструючи, що цілком здатний організувати після завершення бойових дій сербська опозиція, залишаючи відчуття вражальної м'якості та безсилення...»

Завдяки такому абсолютному безгосподарному Ані багаторічній економічній санкції, які політичний бойкот, які технічні вдосконалення військової машини західної владі, не привели до повалення Слободана Мілошевича. Диктатура Мілошевича з твердостю сталінським фасадом цілком сучасна. Звідси утілюється в ній, нече обсервовано до зубів парадизований кролик на удава. На межі століття Сербія влягає собою сумне видивлення. І з армією, перекошено, економіку розгромлено, суспільство зруйновано. І всім-таки саме Сербія ставить перед Заходом питання щодо майбутнього його системи політичних цінностей. Саме Сербія показала Заходowi межі його могутності».

Феміда

Покорання важче, ніж прем'єр здатен прийняти

Здоров'я колишнього прем'єр-міністра Італії Беттіно Краксі, який свого часу втік до Тунісу, під загрозою. 80-річному вистигненню потрібна операція.

Пін Краксі навідряд відмовляється прийти до лікарні Мілошевича, що годиться, аби Італійські лікарі переправили його у військовоповітряну базу в Тунісі.

Колішній лідер Соціалістичної партії позбувся посади прем'єра під час чергової операції «чистки ряду». Суд звинуватив його за 11 статтями, присудивши десятиріччя тюремного ув'язнення. Функції його адвоката вдалося зменшити термін на десятиріччя, однак тактичній логіці, однак це не рятун. Рішати свого життя йому все одно доведеться провисті на лікарняному ліжку або ж на нараді. Вибору нема.

Олекс КЛІВОВ.

Рим.

Цього тижня парламент Курвеїту не підтримав рішення про надання жінкам права голосувати на виборах і обіймати державні посади. Депутати вирішили, що й так достатньо просунулися в процесі «фемінізації» — дозволили жінкам бути присутніми на засіданнях парламенту. Щоправда, сидіти їм можна лише на галерії та окремо від чоловіків, за чим пильно стежить охорона.

Фото АП.

Політичний анекдот

До мера Москви звертаються: — Юрію Михайловичу, звинувачують, що ви все ще в кашкеті та в кашкеті та в кашкеті. Спробували б шапку... — Пробував. Горить...

США пропонують забезпечити прозорість своїх дій.

Скандал

Одне одного варті

Кілька років тому в Німеччині з'явилася пересувна фотостанція з 3800 фотографіями, які розповідає про військові злочини вермахту — масові розстріли, депортації євреїв, знищення міст та сіл на окупованій території Радянського Союзу. Виставку сформувала група істориків на чолі з Ганнесом Гердом. Знімки просто приголомшують. У Дрездені й Берліні неохайники навіть намагалися зрвати їхній показ.

Проте днями Гамбурзький інститут соціальних досліджень на три місяці закрив експозицію, пояснивши: усі фотоматеріали продукції незалежної експертизи. Річ у тім, що два історики — поляк Богдан Мусієло та угорське Крістіан Унгварі — звинувачували німецьких колег у фальсифікації підписів під низькою знімків. Ідеться, зокрема, про фотознімки із зображенням масового розстрілу євреїв у перемісті Львова, коли наприкінці червня 1941 року вийшла німецька армія. У підписі німецьких свідків названо організаторів і виконавців вироку. Але настрівали на фото — в'язні місцеві в'язниці, розстріляні НКВС перед приходом німців у місто.

Організатори виставки вже визнали, що помилки й і з підписами до трьох фото з угорського архіву, щодо якого зображали єврейський погром у Тернополі. Пізніше з'ясувалося, що 600 жертв цього «погрому» — не євреї, а політв'язні, знищені НКВС. Німці лише позували над залишками знайдених ними жертв, роз-

кривши масове поховання. Щоправда, польський та угорський історики виступили іншим факт: німці спочатку змушували євреїв розкопувати їх могили, а потім їх розстрілювали.

Унгварі стверджує, що правдиві підписи мають лише 10% фотографій виставки. Він також вважає, що організатори виставки чинили незнання, чи навісним репутаті армію (вермахт) і військо США, які спеціалізувалися на масових страпах. Проте Ганнес Герд заперечує: «Так, есеїсти знімалися на територіях окупованих вермахтом. Але армійські командири не лише отримувало докладну інформацію про масові знищення, а й неспрямо брали в них участь, виставляючи охорону і нашію транспорт для вивезення трупів. Тож армію та СС важко відокремити одне від одного».

Не вперше Герду доводилося виправдовуватися у такій спосіб. За чотири роки функціонування виставки йому довелося судитися 12 разів, і щоразу він вигравав процеси. Але тоді не порушували питання, у кого зі злочинців руки менше у крові: у СС, вермахту чи НКВС?

З грудня виставка має відкритися у Нью-Йорку. Можливо, вона постане перед американцями, але... підкреслюють. Це дуже доречно для Німеччини: вони через загрози з виплатами компенсацій американським євреям — колишнім «остарбайтерам» у пресі США розгорнуто справжню антинімецьку кампанію. Тепер ось можна буде перерозв'язати увагу з злочинців США на злочинці НКВС. Та хрін від радські не сополюші...

Валентина ЛІСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

«Так» і «ні» не говорити

Сполучені Штати очікують на розуміння і підтримку з боку України і Росії в питанні модернізації договору про протиракетну оборону (ПРО). Про це заявив кореспондент «Гуз» Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Стивен Пайфер.

Як відомо, вже чотири місяці поспіль тривають переговори між Вашингтоном і Москвою щодо договору про ПРО. США прагнуть створити національну систему захисту від ракетних загроз, історії «край-випадків». «За даними нашої розвідки, вже на Крайній сході розробляють десятки ракет дальнього радіусу дії», — заявляє Пайфер. Іран, Ірак отримують доступ до балістичних ракет дальнього радіусу дії, — заявляє Пайфер. Іран, Ірак отримують доступ до балістичних ракет дальнього радіусу дії, — заявляє Пайфер. Іран, Ірак отримують доступ до балістичних ракет дальнього радіусу дії, — заявляє Пайфер.

Зокрема, пропонують розмістити ракети-перехоплювачі на ще не збудованій базі на Алясці,

як такого не виявляє. Росія тим паче не зацікавлена розривати договір, який є важливим елементом ядерного стримування. Зрозуміло, що значно більше користі для РФ принесе так званий процес політики контролю, коли можна якнайбільше «вигоріти» для себе.

Відповідаючи на запитання, на які поступки Росії готовий нібито піти, Пайфер писав російським журналістам, що насамперед США пропонують забезпечити прозорість своїх дій, доступ росіян до інформації. Однак тут мають бути й інші межі. Про можливість надання технологій створення національної ПРО для Москви (про що писав російська преса) пан посол делькатно зауважує, що це «моя що справа далекого майбутнього».

Імовірно також, США погодяться надати кошти на модернізацію російських радіолокацій-

них станцій та на інші економічні допомоги в цій галузі.

Денні спостереження вважають, що Росія прагне закрити свої позиції на переговорах, активно включаючи підтримку ззовні — від Китаю, нездосвідчених союзників США в НАТО, Великої Британії та Данії, де мають розміститися ракетні перехоплювачі. Москва навіть прагне відкотити розгляд цього питання на генеральній СМД України, що проявляє тул нейтралітет.

Щодо інтересів Києва в цьому питанні. Договір про ПРО був укладений США та СРСР в 1972 році. Досі правосластично Українці щодо договору не оформлені, та вона є членом Постійної комісії консультативної комісії (ПКС) у Женеві. ПКС утворена сторонами договору — США, Росією (як правонаступницею СРСР), а також Україною, Білоруссю та Казахстаном — колишніми радянськими республі-

ками, які добровільно здали ядерну зброю.

Питання про зміни в договорі США прагнуть розглядати на переговорах з РФ та в ПКС. Тобто підтримка України для них важлива. Хоча не вирішальна. Здається, найбільшою потрібницею вена Росії, щоб мати додаткові аргументи на переговорах із США.

А для України головне, щоб Росія та США домовилися і при цьому Києву не довелося виступати, як стороною прийняття. Бо, як відомо, вибір між Росією та США завжди становив, коли не сказати неможливий.

Стивен Пайфер пояснює: «Український уряд не заявив, що погоджується з нашими планами. Але й не заявив, що проти. Він хоче краще ознайомитися з питанням. Що ніч ні уряд і робити. Даво йому час. Надія БІДРИЧУК.

Роздуми на вільну тему

Чужий серед своїх

Був такий випадок за радянських часів. Один сибір'як (росіянин до кінця кримського мосу) одружився за єврейкою, яка всякля приховувала свою національність. Через деякий час шлюбного подружжя життя вона нарешті відкрілася, хоч у глибині душі не була впевнена щодо його реакції. А реакція справді була несподіваною. Чоловік не лише не був здивований, а тим паче розстрясний, навики, він перший на сімейній раді порушив питання про еміграцію до Ізраїлю і напоглив, щоб вони якнайшвидше виїхали до Святої землі.

Хотілося б закінчити цю історію відомими словами «жили вони там довго і щасливо». Але не можу. Білядисті нестерпимі, які виїжджали з російським родинам до Ізраїлю, ресмігують до Америки, тому що жити в єврейській країні людям іншої національності стає дедалі важче. Адаптація російських до Єврейської землі завжди проходить неспросто — треба вивчати нову мову, бути готовим до того, що знайдеш роботу не за фахом або взагалі залишишся непрацевлаштуватися. Політеракт дежкі з них опиняться на нижчих соціальних щаблях, ніж на батьківщині. Доктор наук може їти працювати буваєшником, колишній лікар — біршаном. Для несправді ці проблеми поглиблюються — треба звикати до нової культури, традицій. При цьому тебе зможе підтримати лише твоя родина, і аж ніяк не громада.

Особливо важко для виїхдців з країни СНД змириться з випадками ізраїльських ультрародків. Нещо-

давно партія ШАС, яка має вплив на міграційну політику країни, заявила, що так звані росіяни (виїхдці з СНД) привели до Ізраїлю порнографію, проституцію та алкоголь. За це їм треба вислати у спеціальні створені для них міста — фактично в резервний. Ультрародків також на закритті всіх неперехідних магазинів, які торгують свининою. Вони також пропонують приміяти у країну тільки євреїв, а інші сім'ї нехай зачисляють на батьківщині кілька років.

Доходять часом до прямих образ. Цього місяця в києвські виступи рабин Шмуель Хальперт, який безапеляційно заявив, що нові іммігранти-неєвреї — це «п'ята колона» для єврейської держави.

П'ята колона — це зрадники. Опонент рабина справедливо зауважує: ці так звані «зрадники» нехай відходять від нас за нашу батьківщину. Справді, всі молоді іммігранти — і дітвата, і хлопці — обов'язково служать в армії, часом і

в «єврейчій» точках. А от саме релігійні діячі зброю до рук не беруть, відіаючи перебуваю альтернативній службі.

Міністр внутрішніх справ Натан Штрассель (колишній емігрант з України) заявляє, що саме через неприязнь ставлення ультрародків репатріанти побоюються приїздити до Ізраїлю. Потік емігрантів з СНД поступово зменшується — Америка та Німеччина більш прийнятні для євреїв, особливо якщо вони одружені з людьми інших національностей або не сповідають іудейської віри.

Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуда Барак нещодавно навіть спробував пом'якшити тиск рабинів, які своїм висловлюванням фактично розділяють майбутніх громадян країни. Він заявив: «Імміграція з колишнього СРСР — найбільший дар Ізраїлю після його створення. Ці іммігранти змінили наше суспільство, і я хотів би, щоб до нашої країни прибув ще мільйон виїхдців з СНД». Слід додати, що нині там проживають 767 тисяч репатріантів з СНД. Протягом, згадаю, 78 років.

Чи приєднається до них ще мільйон? Напевно, це залежатиме і від активності ультрародків, і від внутрішньої ситуації в посткомуністичних країнах. Однак подієшкучу, що сибір'яки давно уже відіають перебуваю Брайтон Біч.

Надія ВЕРБЕНЧЕНКО.

Брюссель налаштуваному по-діловому

(Початок на 1-й стор.).

Судучи з усього, відносини Україна—НАТО за нового генсека будуть не менш інтенсивними, ніж за його попередника Хав'єра Солані.

Під час прес-конференції представник «Гу» потіксився підписками співробітництва між нашою країною і Північноатлантичним альянсом, зокрема, чи виконано програму цього року. Представник НАТО зазначив, що наше партнерство таке багатогранне, що загальний підписок підбійти досить важко. До того ж цей рік був для альянсу «вельми напруженим»: протягом 78 днів НАТО було задіяне в операції в Косово, тому, коли шось із програми й не було виконано, то скоріш з вини НАТО, а не України. «Я не чує у Брюсселі потікників на адресу Києва», — заявила Річард Балмфорт. Напівка, є всі ознаки того, що Україна почала ставити акценти на якості своєї участі в натовських програмах, а не на кількості.

Представник НАТО висловив сподівання, що Верховна Рада України ратифікує угоду про статус військ, це — «дуже важливо для України» під час реалізації програми «Партнерство заради миру». Суть угоди полягає в тому, що «політична» заявляється і прийняття можна розв'язати «правові та інші аспекти перебування військ на території цієї країни». Це аж ніяк не означає постійного закріплення зарубіжним військом на території Франції чи Великої Британії не потрібні будуть візи, а їхній правовий статус буде відповідним чиним захисників. У разі, коли парламент не ратифікує цю угоду, для України виникнуть складності з проведенням навчань, спільних з НАТО і країнами-учасниками програми «Партнерство заради миру».

Це буде ще прикраса, бо наш Яворіський альянс уже пройшов офіційну сертифікацію і, на думку Брюсселя, великий і дуже важко географічно розташований, що робить його привабливим для проєкшення спільних навчань. На зауваження кореспондента «Гу» про те, що в парламенті, можливо, будуть противники ратифікації угоди, Річард Балмфорт відповів: «Якщо люди вбачають в очевидних речах прихований намір, то їх важко переконати».

Яна СТАДІЛЬНА.

Відома канадська співачка Селін Діон, підписавши як то нув «Титаник» в оскорошеному фільмі, каже публіці «До побачення». Нещодавно вона заявила, що хоче згорнути кар'єру і більше уваги приділити своєму чоловікові, який працює в її продюсером.

Фотю АП.

Зуб за зуб

Загинуті у пащі тигра буде вже не так прикро

У першому кварталі нового року вперше у Києві має відбутися чергове засідання комісії України—НАТО. Те, що всі 19 послів НАТО прибудуть до нашої столиці, на думку Балмфорт, «підкреслює серйозність сприйняття альянсом Української держави».

Нарешті для кенійських громадян, більшість з яких ледь зводять кінці з кінцями, з'являється реальний шанс розв'язатися. Мільйонером тепер стати називають просто. Для цього треба лише загнати у пащу леву, подарувати крокодилові або потрапити під ногу слону. Самому, правда, грошей вже не бачити, за рабобачий ролічці не раз згадувати добрим словом.

Річ у тому, що в дім парламент Кенії підписана компенсація, які виплачують у разі загибелі людини від зубів або кінці диких звірів. Невеличкі розуми тепер зможуть отримати північ мільйон кенійських шіллінгів (13,5 тисячі доларів). І не тоді, як в Кенії середня зарплата — 10 доларів.

Законотворці спочатку хотіли встановити північ на трьох мільйонах, але врешті одумались — все ж у країні глибока криза. Щорічно жертвами розчленованих диких тварин в цій країні стають сотні людей, в основному селяни. І все-таки такі африканські країни дивляться на Кенію з неприхованою заздрістю. Наприклад, в сусідній Танзанії тільки цього року зеві з'їли 21 громадянина. І при цьому їні рошчі не отримали ні цента. У Танзанії, щоб добитися компенсації, треба довести, що тварина-вбивця втекла із державного заповідника, що майже неможливо. А за «дику природу» влада не відповідає.

Хроніка. Факти. Події

➤ Вашингтон

Кредити в обмін на демократію

Обраний Леонід Кучма на новий термін «аж ніяк не став чорноземом демократів в Україні», пише в газеті «Вашингтон пост» відомий американський фінансист і філантроп Джордж Сорос.

«Схоже, що Кучма використав тактику Єльцина в 1996 році, прудивши його опонів і розочав приватизаційні процес, щоб купити підтримку мотуїлі і корумпованих олігархів», — зазначає він.

«Президенту треба взяти на зам'ятку, що західні уряди, які його підтримали, не терпіть чужий статус-кво. Невеселіна система і корумпований уряд могли виникнути з західного допоміжного західного геополітичного розташування України. Проте система номінального капіталізму, за якого збагачується вузький прошарок, а усе 50-мільйонне населення живе в злизах і ніяк не платю боргові, не може існувати довго», — наголошує Дж. Сорос.

«Захід повинен чітко давати зрозуміти Україні, що одного геополітичного розташування недостатньо, щоб гарантувати їй тривалу підтримку», — зазначає він.

Подавляю доміную Киску, вважає Дж. Сорос: «мас бути обумовлена наданням більшої свободи засобам масової інформації і припинення залякування».

«Я закликаю допівір продовжувати чи навіть збільшувати їхню підтримку ставленню відритого суспільства в Україні. Проте фінансова допомога урядом має бути жорстко обумовлена результатами його дій», — заявив американський фінансист.

➤ Рим

Допоможіть антихристу!

Засновник секти «Діти Сатани» Марко Дівірі написав відритого листа президенту Італії Кіро Альельо Чампі, в якому посягає на переслідування: «Тому у мене конфіскованою бутарфаксь черешні й кісточок, не дають займатися добродійним ритуальним групним сексом, а матишні в Італії не роблять всі кому зачашастися... Останнім часом на прохання Ватикану Італія посилає боротьбу із сатанізмом, однак прихильники антихристу вважають, що в країні посягає справжнє полкшення на віком — «віт проклятих карбонірів немас попутнику».

➤ Вршавв

Тіні минулого

затмарюють сьогодення

Опині із колишніх лівелів «Солярності», а нині створили мер міста Шелені Марко Юрчю був таємним агетом спецслужб за роки комуністичної Польщі. Таке рішення виніс Лівелострайп ді Польщі. Юрчю було завербовано спецслужбами під загрозою смерті. Нині він зобов'язаний скласти з себе всі повноваження і на 10 років виконувати суспільно-політичну діяльність без права обіймати відповідальні посади на державній службі.

➤ Париж

Де знайти сім тисяч осіб?

Глава місії ООН в Косово Бернар Кушнер вважає, що міжнародні економічні санкції проти Югославії можна буде зняти, якщо вона надість відомості «про долю зниклих косовських албанців». Про це він заявив у Парижі на форумі, присвяченому проблемі Балкан. Кількість зниклих албанців, за попередніми даними, — від 3 до 7 тисяч.

➤ Фототакт

У першій пів США Гілларі Клінтон завершили місією активної передвиборчої кампанії. Чотири тижні тому вона оголосила про намір балотуватися до сенату. На зустрічі з журналістами Гілларі не раз чула, що для багатьох американок вона — розумна, наполеглива і загартована — є ідеалом жінки.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Нові іммігранти-неєвреї — це «п'ята колона» для єврейської держави?

«Базар-вокзал»,
або Дещо про «мистецтво виживання»

Коли хочуть образно схарактеризувати безлад і водночас метушню, вдаються до такого значущого виразу — «базар-вокзал». Тобто все живе, рухається, але так хаотично й непередбачувано, що викликає навіть певну розгубленість: а що в результаті?

Подібний стан сьогодні в суспільстві. Офіційний рівень безробіття в Україні, за даними Державного центру зайнятості Міністерства праці і соціальної політики, становить 8,14% працездатного населення. З чіткої до жовтня поточного року на обліку у службах зайнятості зареєстровано 2,2 млн. осіб. Порівняно з аналогічним періодом минулого року кількість осіб, які перебувають на обліку, зросла в 3 рази. Держкомстат же в січні фіксував безробітність на рівні 3,7%. Показник жовтня – 4,12%. Як бачимо, дані Центру зайнятості і Держкомстату збігаються.

Та це аж ніяк не тішить, адже загалом ситуація — гірше не

**На тарілочці
НЕ ПРИНЕСУТЬ,**

А У СТАКАНЧИКУ — МОЖНА

[illegible]

І, як то кажуть, поспішай, душе, до раю! Кому за останні роки не траплялося бачити святишників на іномарках, з «мобілками» в руках або черничю напілиту, що шведилий абиде з незмінним пуделком для пожертв, нібито на храм? А вже жабриків із заялосними іконками в руках і синіями на розпухлих обличчях — то й потовіт не перелічити. Отака розвелася «святість» на рунах багатолітньої нашої безбожності. І вона така багатьох годув. Звичайно, не так, як вокзалісь жабрукування, та дарма.

Вокзал завжди був людним і щодобним місцем. Таким і залишався. Щоб маленькі брудні збегачки скоріше втекло з очей, кожний пасажир не пошкодує монети. От і шастають вони косаксами пероном, хапають за зали плажків і курток, шморгають силіваками в кишенях, штовкають в чужі очі йгонок на шматочок хліба. Багато то — шідком шире, бо безпритульні й голодні, давно покинули рідну домівку. Та чимало й тихих, що за найбільшим рогом віддає копійчку рідному татусеві чи матусі, котрі бачили найменших докорів сумління «послали» на ший власному дитинчати і не хотіли, щоб його замірзну запідкав гіпнозний

кажучи, що виласи оці спостереження за картином. Дівчисько у вагоні мотало так, усе жалібно-не розділювалося про померлу матусю і про бабусю-інваліда, яка благає «що скільки може». У пластинці, яку вона вийняла з кишені, було зображення тієї ж дівчини, яку так жалько, що купили на сидінні, ситилися дробяниці. А на найбільшій станції «страждання» вона висипала вміст стаканчика до сумки і встала, що поспішала «залиши» розділювалося, що поспішала «залиши» розділювалося, «істи хочуть». Та у відловів піхотників, що одного «ситиринку», що псувала поруч, зирала з нього шапку, скрутила діла волосья і наказала: «Вери брати, гадає, що в мене є щось, що в мене є щось, що в мене є щось». Підкажіть канонічність, істинність, це поїсти!»

Взагалі діти-жебрак — окрема тема. Це і біль, і сором, і жах наш. Бо, принижувані сьогодні, вони за все відіграються завтра. Адже змалечку їх учено не «розумного, доброго, вічного», а цинізму й облуди.

можна. Населення країни невпинно скорочується, налічуючи вже не 50,1 млн. (січень 1999 р.), а 49,8 млн. (жовтень 1999 р.). Протягом 10 місяців з різних причин пішли з життя 300 тисяч (!) осіб. Та мова не про те.

Якщо поглядати з загальноприйнятою думкою, ніби серед нас надто багато людей психологія віку і непрацездатних (майже половина всього населення), то елементарний арифметичний підрахунок показує, що в Україні, як і в інших країнах Європи, не так вже й багато старих людей. Згідно з статистикою Івано-Франківської, Рівненської, Волинської, Львівської, Житомирської, Чернівецької областей, де фігурують показники безробіття в 6,4–7,4%, то я — кожний дев'ятий. Сім'ї нечисленні, що народжуєність давно перевернула смертність. Значить, якщо не брати до уваги осіб, що перебувають у лікарнях, залишається хтось один у сім'ї. То як ми виживаємо? По-різному.

Країна
неспроможна
оплачувати
їхню працю,
і вони
виживають, як
можуть

**«Краще
вже в теплі
й добрі»**

Від ведучої
рубрики:

«Вибачте, панове, за «нескромні» запитання...»

бажань для отаких, як Наталка, молодих. тямущих? Її меткі, веселі очі у відповідь на мої розпитування потьманили. Було зрозуміло, зачепила «бодючу» тему.

[illegible]

вистояти. А скільки коштів... здоров'я, втрачене за безліч-ні чотири «базарні» роки, ніхто не попрахує. Ніхто не відшкодує. Наталка говорить про це неохоче. Однак і змовчати не може. Застуджений ніс, голос. Спина не гнеться. Обвітрені червоні руки видають усі «принципи» її праці. Але вдова, в селі на Чернігівщині, у неї батько, мати, сестричка, з малим на руках... І всі, звичайно ж, чекають не тільки вистояти з Києва, а й допомогти.

«Дівчаткам нямистямущим я одне побажала б: витягйся! Краше за копійки десь у кон-

рої, у теплі її добрі «силіте», — розмірковує навчена власним досвідом Наталка. Про себе не загадую хоча б на день уперел. Кажє так: «Аби не звалилися, не захворіли. А то бажуючих на мє місцє багатє».

Цебто на її місцє, з якого далі за ринковий майдан і світв білого не побачиш, за 7 гривень на день! Кар'єра на заздрість — що їй казати. Та згадайте, кожний десятиїї того не має.

**БУДЕ ВАМ І БІЛКА
БУДЕ І СВИСТОК**

Несомно, в розмові про проблеми нашої легкої промисловості, що втратила вже тисячі класних майстрів, один міністерський чиновник підтвердив, що втрата не несплана. Швидко, але поступово. І це не тільки внаслідок. За два-три роки роботи ਦੇਸ਼ на стихійному ринку в підземному переселі вона вже ніколи не повернеться до колишньої професії.

Що вже тоді казати про інженерів, конструкторів, майстрів, музикантів, лікарів, учителів? Країна неспроможна оплачувати їхню працю, і вони вживаються, як можуть. Але ж на найнижчому рівні не зможуть просторізувати про відношення і вітчизняні, і зарубіжні, і культури, літератури, і науки, і історії.

Д. С. П. С. П. С. П.

Вибачте, панове, за нескромне запитання: на базі чого все це відбуватиметься? Після війни, скажімо, великий промисловий стрибок був можливий лише тому, що вийшли хлоп'ят часто-густо закінчували ФЗУ — базу майбутніх профтехучилищ. І йшли до верстатів, уже маючи навички і знання. Нинішній благолюбийний інвестор, навіть модернізувавши завод, ризикує не знайти потрібної кількості кваліфікованих робітників. А як бути з завтраш-

Одне слово, «базар-вокзал», який, даючи шанс вижити, вбиває найголовніше прагнення людини — гідно жити

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Пріоритети третього тисячоліття

Українському атомному товариству немає ще й семи років, тоді як перший реактор, що його було задано в експлуатацію, втретє старий. Якби його долю не позначила чорнобильська біда, то не з'явилися б інші серед активістів ядерного товариства такі заперки суперечки щодо майбутнього підприємства атомного паливного циклу.

У світі атомної енергетики становить понад 17% всієї виробленої електроенергії. У роботі — 440 атомних електростанцій, 43 блоки будуть, 51 — заплаоновано до будівництва. Що це — потреба чи амбіції? Для України питання більш ніж конкретне. У ньому — доля країни, яка все ще серед світових лідерів виробництва електроенергії, проте переважає «атомної» марки. Креш у якій атомної енергетики, зроблені у 70–80-ті роки, відомі: тепер майже шкільною знаностю застаріли теплових електростанцій. І вихід вочевидь лише в одному — в підвищенні безпеки існуючих потужностей, ефективності їх експлуатації. Це питання стоїть на широке обговорення прес-клубу «Енергія» Українського атомного товариства, що поновило свою роботу. Штаб-квартира товариства перебуває за Одесою до Києва, тут і відбуватимуться щоквартальні засідання

Чи буде серед них атомна енергетика — відштовхувати товариство — не лише ядерному.

клубу. Характерно, що перше, організоване, учасники засідання Комісії державно-установи Співдружності незалежних держав з використання атомної енергії в мирних цілях, що проходило в Києві 17–18 листопада. Підписано низку урядових міжнародних угод. Зокрема, між Україною та Російською Федерацією про спільне використання страхового запаса обладнання для АЕС та аварійно-технічних засобів під час ліквідації аварій. Окремими перспективний план усебічного співробітництва з підвищення безпеки використання атомної енергії.

ENERGOATOM

В експлуатації на АЕС України 14 енергоблоків встановлено потужністю 12,818 млі. кВт/год.

Загальне виробництво електроенергії за 10 місяців 1999 року становило 138044 млі. кВт/год. За цей самий період на АЕС вироблено 60625,0 млі. кВт/год. електроенергії, що становить 43,9 відсотка від усього виробництва електроенергії. Планове завантаження з виробництва електроенергії — 57654 млі. кВт/год., а фактично вироблено з початку року 60625,0 млі. кВт/год. за 10 місяців 1999 року. До електроенергії відпущено 56588 млі. кВт/год.

Споживали в роботі на АЕС України 9 14 діючих електростанцій. Плановий ремонт проводять на 3-му (до 12.01.2000) і 4-му (до 30.11.99) енергоблоках Запорізької на 2-му Чорнобильській (до 26.11.99), 3-му Рівненській (до 02.01.2000), 2-му Южнотуркменській (до 23.01.2000) АЕС.

Через переворотів в ремонті енергоблоків АЕС (відсутність свіжого ядерного палива) поточного року недовироблено товарної продукції більш як на 200 млі. грн.

Цього року постачання свіжого ядерного палива з Російської Федерації здійснюється не на компенсаційній, а на комерційній основі.

Узгодження: НАЕК «Енергоатом» та ВАТ «ТВЕЛ» (Російська Федерація) спільно з ліцензією на постачання у 1999 році свіжого ядерного палива визначено річний обсяг постачання у сумі 204,0 млі. дол.

За станом на 15.11.99 за постачання свіжого ядерного палива НАЕК «Енергоатом» сплачено 71,5 млі. дол. США. Одержано палива на суму 88 млі. дол. США.

Загалом з урахуванням боргів 1999 року сплачено за свіже та відпрацьоване ядерне паливо 218 млі. дол. США. У 1999 році за заданими здійснено і реїсе вивезення відпрацьованого та постачання 3 звантажених свіжого палива у грудні поточного року.

Протягом 10 місяців поточного року на АЕС сталося 68 порушень, які класифікують за міжнародною шкалою ІАЕС (51 подію класифіковано рівнем «4» та 7 — рівнем «1»).

У 1998 році було 73 порушення (65 подій — рівень «4», 7 подій — рівень «1», 1 подія — рівень «2»). Для порівняння: у 1992 році зареєстровано 140 порушень. 1993-го — 167, 1994-го — 173, 1995-го — 87, 1996-го — 82, 1997-го — 65.

У жовтні за відпущеної АЕС електроенергії з енергетиком надійшло 14,01 млі. грн., що становить 3,7 відсотка від обсягу реалізованої через енергетик товарної продукції за місяць.

Для порівняння: середньомісячне надходження прощових коштів з енергетиком за 1998 рік було на рівні 5,5 відсотка від обсягу товарної продукції, з початку 1999 року — 6,2 відсотка.

Завантажувати НЕК «Укренерго» атомним станієм за відпущеної електроенергії на 01.11.99 досіла 2180,3 млі. грн. Враховуючи, що середньомісячний відпуск товарної продукції по НАЕК «Енергоатом» за січень — жовтень поточного року становить 42,12 млі. грн., неоплачена робота АЕС перевищує 3 місяця.

За 10 місяців поточного року борг НЕК «Укренерго» перед НАЕК «Енергоатом» збільшився на 552,8 млі. грн.

Торік на електроенергії по НАЕК «Енергоатом» у жовтні поточного року становила 7,45 коп. за 1 кВт/год.

у цифрах і фактах

За 10 місяців 1999 року АЕС виробило товарної продукції (ТП) на суму 4256,9 млі. грн.

Оплата всіма видами платежів за електроенергію з початку року становить 3590,3 млі. грн., або 92,2 відсотка від вартості відпущеної електроенергії у 1999 році. Грошовими доплатами за 10 місяців оплачено 262,8 млі. грн. або 6,2 відсотка.

Середньомісячна чисельність працівників атомних станцій у поточному році — 50133 особи. Для порівняння: 1995 рік — 47212, 1996-й — 50836, 1997-й — 50973, 1998-й — 50307. За 10 місяців поточного року фонд оплати праці працівників АЕС становив 228,7 млі. грн., середньомісячна заробітна плата за цей період — 476 грн.

У господарському підрозділі компанії — 5 медико-санітарних частин, утримання яких обходиться приблизно в 20 млі. грн. щорічно. Лікарні (1400 ліжок), поліклініки, оздоровителі, санітарно-економічні нацелі розпорядились медичну допомогу і персоналу станцій, і населенню міста — студентам АЕС. Окрім цього, на утриманні компанії перебувають три профілакторії на 400 місць для одужання та реабілітації працівників і вестерів атомної енергетики, інвалідів та учасників війни та праці.

На 01.11.99 заборгованість з оплати заробітної плати працівникам АЕС становила 31,4 млі. грн., а з обов'язковими нарахуваннями — 66,7 млі. грн.

Як і раніше, грошових коштів, що надходять від реалізації електроенергії, не вистачає на виплату заробітної плати і поручення заборгованості по ній працівникам АЕС. Надходження з енергетиком грошовими коштами становлять у середньому лише 5–7 відсотків від товарної продукції. Заборгованість з оплати заробітної плати посилається збільшувати, завдяки кредитній лінії «Промінвестбанк».

Триває добування об'єктів промислового призначення ВП «Запорізька АЕС» та енергоблоків №4 ВП «Рівненська АЕС» і №2 ВП «Мелітопольська АЕС», що мають високий рівень безпеки та готовності. Фінансування будівництва ХАЕС-2/РАЕС-4 проводиться переважно за рахунок коштів, одержаних від лінійної надбавки на електроенергію, що випускає НАЕК «Енергоатом» відповідно до постанови Кабінету Міністрів України, а також за рахунок власних коштів.

На промдмайданчику ВП «Чорнобильська АЕС» триває будівництво промислово-опаловальної котельні, закінчується спорудження комплексу Центру управління протипожежними діями, виконуються роботи з перетворення об'єкта «Укрита» в екологічно безпечну систему, проводиться будівельно-монтажні роботи на об'єктах міст Славутин.

У квітні введено у промислову експлуатацію пуско-комплекс потужністю 2,5 МВт Олександрівської ГЕС Южнотуркменського електромістечку.

На ВП «Южнотуркменська АЕС» триває добування Ташлицької ГАЕС, завершується будівництво сховища твердих радіоактивних відходів та сховища відпрацьованого ядерного палива, здійснюється перепрофілювання енергоблока №6.

На всіх станціях будуть об'єкти житлово-соціального призначення.

За 9 місяців 1999 року на капітальне будівництво за рахунок усіх джерел фінансування виділено 325517 тис. грн.

Із зими виберемося на плечах атомників

Пам'ятаєте, буда пісенка: «І новий мис, і чобіть яєно будо, що промислид дієтасє зноу...»? Так от, у нашому повсякденні знома картина характеризується, як правило, перебігом з теплою і електропостачанням. Якщо в процесі втрачається світло, як, принаймні, в останній зимовий дні, то це одне. Та якщо чимось через обсяжну кризу енергетики — це зовсім інше. І тут хоч сьят та плач, хоч стояти кричати! Під час останньої прес-конференції президент Національної атомної енергетичної компанії «Енергоатом» Микола Дудченко закликав: ніякого обвалу в енергетиці нема і бути не може. До осінньо-зимового максимуму навантаження енергосистема країни, і зокрема, її атомний сектор, практично готова. Завозять паливо, роблять все можливе, щоб максимально скоротити перебої енергопостачання, які ремонтується.

Та все випається у гроші

«Нас ликає тенденція, що намічається в житті», — зазначає виконавчий директор з економіки і фінансів «Енергоатом» Юрій Резнік. З енергетиком живими грошима за відпущеної електроенергії енергетики одержали лише 3,7% належної суми. Як за такої ситуації позаштатні заборгованості персоналові АЕС, яку, до речі, потроху з 119,3 млі. грн. вже зменшено до 66,7 млі. грн.? Співставно урядовому рішенням та добрій волі «Промінвестбанк», який вклав у відпущеної на постанову Кабінету кредит у розмірі 77,8 млі. грн. Гроші пішли виключно на зарплату людям, які забезпечують виробництво майже повозовні всієї електроенергії.

Теневі атомники з наміром діляться на законодавців і чекують їхньої підтримки. Недосконалість законодавства щодо оподаткування прибутку підприємств — очевидна. По платежах до «Енергоатом» заборгована і млі. 699 млі. грн. з них 752 млі. — податок на прибуток, а 546 млі. — штрафні санкції і пеня за нечасні виплати. Та не можна змовчати і про те, що всіма формами податкових розрахунків компанія сплатила понад 500 млі. грн. По кожному суму саме й перебігає існуючий тариф. «Але вже гонити», — пояснює у свою чергу Микола Дудченко.

«Шоймо ми намагасься платити, податковий службін тут як уродився з черговими санкціями. Хіба це справедливо, що волати ми мусимо заплатити за фактом відпуску продукції? Прибуток розраховують не з оплаченої, а з відпущеної електроенергії. Це, по суті, — прибуток на папері. У загальній кризі несправді він не тільки не годіє й не паливає енергетику, а, навпаки, губить її. Так само, як і суцільна батеріяція, недосконалість законодавства щодо ЦДВ і, головне, щодо особливостей функціонування оптового ринку електроенергії. І все одно...»

Життя на місці не стоїть

Атомні станції — у значному робочому режимі. За словами президента компанії, стратегічне завдання на найближчє майбутнє — робити все для підвищення коефіцієнта власних установлених потужностей. Перша умова тут, звичайно — вчасно завантажувати паливо. Проблема з ним не буде, якщо й надалі зберігась та валяко підтримана система рішень розуміння з Росією. Це поодинокі слухи, що наші наші постачальники. Компанія впритул зайнялася контролем фінансової діяльності своїх відокремлених підрозділів — АЕС — має намір регулювати зацікавленість станцій. Завершується організація реформування «Енергоатом», який наступного року відзначатиме лише третій рік роботи. Якщо зиму атомники проведуть без зривів і аварій, реально поліпшити роботу й забезпечити безпеку станцій, це стане справжнім подвигом і зблизить, і всім нам — споживачам. На те й сподіваємося.

Людмила СЛАВІНА,
Малюнок Юлі ЛІЩЕНКО.

18.50 «Джентльмени в гостях у «Степ
ха».
19.00 Худ. фільм «Біле сонце пустелі».
20.20 Худ. фільм «Від усього серця».
22.00 Худ. фільм «Вальмонти».

Додаток до того, чого нібито нема

Ось парадокс: запитає українського (навіть так!) інтелігента, хто такий Микола Рябчук, ризикують почути відповідь: «Не знаю!». Але запитай, хто такий Віссаріон Бєлінський, він скаже: «Знаю!». Тоді кажеш: мовляв, Рябчук — це так само, як у твоєму уявленні Бєлінський, але — наші, живий! Дурниця, але інші пояснення навряд чи подіє.

А тим часом Рябчук — блискучий інтелектуал, вже одинадцятий літ двадцять є потужним генератором українського літературного процесу. А часопис «Критика» (де він відповідальний редактор) існує третій рік. Цей часопис — одне з унікальних (може, навіть вершинних) явищ, котрих ми не помічаємо, бо надто звикли вважати, що у нас «нічого нема». Напередодні презентації ми зустрілися з Миколою Рябчуком. Пропонуємо фрагменти з цієї бесіди.

На рівному місці

«Критика» — річ незвична для України й пострадянських країн. Навіть невідомо, це газета чи журнал (ми його дипломатично називаємо часописом).

На Заході такі видання багато, в кожній країні й навіть у невеличких містах, скажімо, «Лондон ревіо оф букс» або «Нью-Йорк таймс бук ревію».

Чому вони там виникли? Бо там шоденні газети величезні, на 60 і навіть 300 сторінок, і кожна поважна газета має тижневий додаток про культуру або лише про книжковий пошук.

Отже, «Критика» — видання, яке передусім рецензує книжки, але рецензує й інші події. Адже будь-що може розглядатися крізь призму рецензії — навіть телефонний дозвінок чи президентські вибори.

Сама ця затія трохи авантюрна, хоч би й тому, що у нас немає отих поновинишних шоденних газет з їхніми літературно-містечкськими додатками — тобто ми виникли ніби як додаток до того, чого нема!

Гроші бжать до ідеї

Отж тут є елемент утопії. Тому я довго сперечаюсь з професором Джоржем Грабовичем. Адже це його ідея, він, професор Гарварду, вважає, що таке видання мусило з'явитися у нас як у цивілізований країні.

Ми сперечалися з 92-го до 96-го року! Все вирішилося трохи несподівано. Грабович зробив переконливий жест: вклав власних 50 відсотків коштів у створення газети, знайшов одного «нового українця», той дав 40 відсотків, і мені нічого не лишилося, як скромно докласти своїх десять.

Пенсії два числа ми робили за власний кошт і лише потім показали спонсорам. Це впливає на них краще, ніж прохання, адже прохачі тиєсячі!

Ми звернулися до фонду «Відродження», виграли там конкурс на патрістичні культурні проекти, отримали стартовий грант. Один рік пішов на становлення. Рік важкий, без зарплати. На було першу валюту, й доводилося робити абсолютно всі.

Мені подобається фраза професора Шпорлюка: «Микола, гроші бжать до доброї ідеї! Рано чи пізно це буде винагорожено!».

Отже, мій скепсис похитнувся. Попри всі труднощі щось можна робити!

Люди і їхня робота

Нас і тепер небагато, але це колектив самовиданців людей, які мають, можна сказати, єдиний ставлення до праці. Ми вийшли на 10-тисячний тираж, а починали з однієї тисячі.

А спершу навіть не було чим заповнити номер, адже не хотілося друкувати абощо, а це неспросто — хто вміє писати, той уже комись заангажований.

Але тепер майже всі автори, яких ми хотіли бачити в «Критиці» — вони там є: Соломія Павличко, Тамара Гучука, Ніла Зборовська, Микрослав Попович, Наталя Яковенко, Ярослав Гриняк, Георгій Касьянов, Олександр Галенко, Григорій Грабович, Роман Шпорлюк. Інтелектуальна марка «Критики» притягує людей, у нас стало престижно друкуватися.

«Критика» намагається давати цілісну картину інтелектуального процесу в Україні в світовому контексті.

Ми друкуємо в одному числі до десяти аналітичних статей та ще два десятки коротких інформацій про нові книжки й журнали, щоб читач знав, що з'являється в українському світі. Але не можуть всього до читача й прибрати не можуть. А ще у нас, на жаль, не сформований загальнонаціональний книжковий ринок, Київ не знає, що видано в Одесі чи Львові й навпаки.

Книжки і ринок

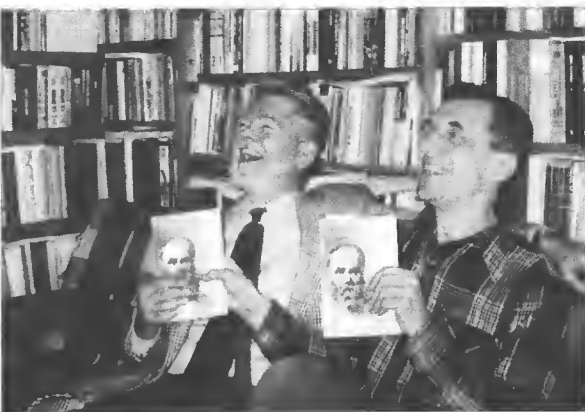
Рік тому ми започаткували власну видавничу програму й видали вже кільканайдити книжок.

За це ми взяли головним чином, щоб якось зміцнити фінансове становище, бо часопис нашого типу не скоро стане прибутковим. А книжки все-таки мають попит. Нині українська книжка не дає великого прибутку, але вона може існувати — передусім як книжка не художня. Покупців художньої літератури дуже мало. Але є книжки, без яких навіть біла людина не обойдеться — словникові, довідники, фінанси чи навчальна література. Отже, треба вивчати цей ринок. Ми уперше видали «Історію осемнадцятого століття». Видати Домонтовича — це художня література, введена у вузівські програми, а книжки нема, ось де парадокс!

Ну, з Домонтовичем ми промахнулися: дали всього 2 тисячі, а книжка розійшлася за місяць! Хоч п'ять, хоч доздровуки, мають, так і зроби.

Книжки ці виходять взагалі невеличкими тиражами — 2-3 тисячі. Для нашого ринку 5 тисяч — це максимум.

Видавничу програму у нас поки що невелика, адже книжки видають ті самі люди, котрі видають часопис «Критика». Реально розробили дві серії: наукову («Історія осемнадцятого століття», «Історія Осесі») і художню — видали прозу Володимирів Діброви, есеїстику Костянтина Москальця.

Григорій ГРАБОВИЧ і Микола РЯБЧУК

Сьогодні в Києві, в Міжнародному фонді «Відродження» — презентація часопису «Критика» та одноіменного видавництва

Бєлінський Микола

ЛЮДИНА НА КРИЖИ

В. Домонтович

ДОКТОР СЕРАФІМ

БЕЗ ГРУПУ

Плани і реалії

Ближчим часом плануємо видати ще один том Домонтовича, том Ігоря Костецького, прозіраку світового рівня. У науковій серії — книгу Юрія Шаповала про смерть Грушевського (нові документи), книгу статей знаного американського історика Едварда Кіна, «Історію України» Пола Магочі, відому працю Френка Сініна про Адама Кіселя, книгу есеїстики Томаса Стернза Ліліота.

На жаль, у нас зруйнована система розповсюдження — половина наших видань розходиться у Києві й Львові. Хороший читач є в різних містах і навіть селах, однак ми туди ще не доходимо, немає ресурсів.

Крім того, серед книготорговців є така собі малоросійська майданська позиція: все українське погане! Хоча більшість цих людей ніколи нічого й не читали!

Нація як читач

Я не вірю в оті верхоглядські твердження, що, мовляв, були б добрі українські письменники і їх автоматично читатимуть. Ні! Книжка — це не лише текст, це товар, який треба вміти продати. Мусить бути ціла програма розкрити цих видань. Це так, як у шоу-бізнесі: індо-розкручують до рівня «зірки» безгосподого, в співаку з чудовим голосом без розуму, може ніхто не знає!

Ось ми плануємо видати авторитетну книгу Беніаміна Андерсона «Уваленні спільноти». Там є певні тези для розуміння того, про що йдеться. Зокрема, що таке нація? Це, за Андерсоном, не уява, а уявлена спільнота. Вона існує остільки, оскільки ми згодні її уявляти бачити. Це як уявлення формуються через освіту, через передачу, однаково популярні в Донецьку й Львові чи, скажімо, чеські газети «Голос України», яку читають в Чопі й Сумах. Тобто, складається уявлення про свою націю як про людей, об'єднаних певним культурним кодом. А в Україні це мало таких об'єднуючих чинників.

Постколоніальна ситуація

Ми вишні з ситуації, коли українська культура була утримана Я не прихильник державного втручання в культуру, але є певний перехідний період, коли треба лікувати те, що було загнано. Це успішно роблять естонці — маленька Естонія видає більше книжок, ніж ми, бо там є ціла система заходів, приміром, спеціальний податок на алкоголь, і ці кошти спрямовують винятково на культуру.

Що таке наша постколоніальна ситуація? В Україні, попри формальну рівність культур, є неформальна нерівність. С українським, переважно сільський світ, де значно гірший доступ до культури, фінансових ресурсів, до політичних важелів впливу, до можливостей заробити. І в російськомовний міський світ, де накопичується капітал та культурні ресурси, де є значно кращий доступ до хороших шкільної та вищої освіти, до певних неформальних рідства — бо реальною соціальною базою для українзації може бути передусім господар, незалежний від влади.

Не кивати на владу

Мені не подобається влада і та політика, яку вона проводить — точніше, відсутність цілісної прозлумованої культурної політики. Якщо уряд всім роком не дбає про культуру, навіщо сподіватися, що він раптом почне про неї дбати? Отже, треба кинути самим. Адже ніде в Австро-Угорщині не допомагав галицьким селянам чи містечковій інтелігенції видавати Івана Франка — вони самі купували книжки Франка!

Я в студентські роки був виключений з львівської політехніки за участь у самвидавстві. Отж маю певний видатий досвід, і моку сказати, що тепершній уряди не можна вважати поганими. Все-таки, хто хоче — той добирається.

Записав Віталій ЖЕХЕРА.

Точка зору

Калейдоскоп

► Львів

Виходить у провінції журнал...

Не лукавив перед Богом і людьми

Пригадує, коли у студентські роки почув від університетського аспіранта, що за «польських часів» у Львові виходило кілька десятків журналів та альманахів (звісно, різними мовами, бо і саме місто було різномовне), то легкий шдильний щем на якусь мить охопив мене. Бо майже тоді, у 70-х роках, Львів один-єдиний «літературно-мистецький та громадсько-політичний» місячник — «Жовтень», тираж якого доходив до 15 тисяч примірників. Загалом несподіваний журнал, як на ті часи. Принаймні, ми, студенти, з нетерпінням очікували виходу кожного числа. Але для того, щоб потрапити на його сторінки, навіть з кучою поетичного доброго, молодим поетам доводилося «стоїти в черзі»... роками. То Львівське, так би мовити, поштовити. Бо тут, на відміну від багатьох інших обласних центрів (про районні дії і казати!), був свій щотижневий журнал. Таких могли похвалитися кімби що Харків, де виходив «Трактор» (тепер — «Березілля»), і Донецьк з його «Донбасом». І все. Всі інші видання журнального типу у Україні мали київську прописку.

Після того, як Україна проголосила себе незалежною, столиця втратила свої монополії. Всі, хто мав бажання і гроші (чи, принаймні, сподівався їх роздобути), метулися зустрітись і видавати нові часописи. Так і з'явився «Волни» — у Луцьку, «Перелес» — в Івано-Франківську, «Чумаківський шлях» і «Буревісний спуск» — у Харкові, «Буковинський журнал» — у Чернівцях, «Літературний Чернівець», «Героїзм»... Та що вже казати про обласні центри, якщо часописи (звісно, менші за обсягом) почали виходити і в містечках, як Золочів, а на Львівщині, в Холмі, у Вісній, і навіть в селі Березині. Певно, що чимало з них було аматорським, поверховим, провінційним. Але тому масованому журнальному «настанню» на читача нарістти пришло до нас чимало творів, які з ідеологічних міркувань раніше були для нас заборонені, з'явилися по-справжньому цікаві і, почасти, нові статті, дискусії, рецензії авторів. Правда, наприклад, вигідно вирізнялися (і вирізнялися) з-поміж інших та часописи, які прагнули не замикатися в межах регіональних проблем, які широко долучали до спроби розв'язати цілком нові питання з устатку України.

Серед таких видань найсаміра тріба назвати місячник «Кур'єр Крибасу», який регулярно виходив ось уже понад п'ять років в ідустріальному Кривому Розі. На сторінках часопису почасти натрапляли на імена авторів, творчість яких визначив обличчя сучасної української літератури: Павла Загребельного, Валерія Шевчука, Оксани

... А тим часом журнал «Дзвін» (колишній «Жовтень») ще, на щастя, виходить у Львові. Коли і записанням, коли двома стареними числами. Тиражем аж півтори тисячі примірників.

ті, що отримують якісь дотатки (бодай невеликі) з місцевих бюджетів, що мають певну фізичну підтримку з боку місцевих підприємств і фірм, що вміють рахувати кожну копійку. Здебільшого в редакцях таких часописів працює лише два-три ентузіаста, які за півтора-два тижні на собі усеї тягар цієї невеликої праці. Гонорарів в журналі, у літньому разі, символічні або їх узагалі немає. Скажімо, авторам «Буковинського журналу» виплачують кількама десятками примірників чисел, де надруковано їх твір. Отже, можна їх презентувати своїм друзям чи знайомим, а за бажання — і продати.

Понад сто років тому, 1896 року, у Львові почав виходити «Літературно-науковий вісник» справжній всьукраїнський журнал, хоч сама Україна була розділена кордоном між двома імперіями. За протомом цих десяти років Михайло Грушевський видавав його на гроші своїх пожертв галицької та наддніпрянської інтелігенції і націоналістичних мистецтв: політиків, підприємців, землевласників... Сьогодні українська інтелігенція сама страждає від безгрошів'я, і багатьох людей, готових підтримати український журнал, на пальцях однієї руки можна перелічити. Та, втім, так воно тривало і в історії, коли наше державне керівництво не змінило своїх байдужого, чи, як кажуть наші сусіди, «надежастського», ставлення до видання української книжки, української культури загалом. Бо одна річ — штатувати пластмасові підра, а зовсім інша — видавати літературно-мистецький журнал. І подоланню законодавство має не чітко врахувати, коли хочемо мати культуру наші з великим духовним потенціалом.

Вулиця старої Балаклави. Фото автора.

Володимир КРАСНОДЕСЬКИЙ.

— Рубина, — з готовністю доповня старенька, — герцо полеглого під час війни.
— А вулиця Куприна?
Моя спостереження не знала. Пізніше черговий міський радий відповів, що є одряд за вулицею Рубина, по дорозі до селищної фортеці Мембала.
Що, знала бось, б особливого у цьому епізоді? Не забули ж, ушанували...
Але коли піде і ця «балканська контррозвідка», хто відповість, де жила Куприн? А де в Балаклі жила Леся Українка? І це багате з тієї, за чимі творами наші прапранники вчимося жити за честою, а не за «поняттями». Проявляється ботанський, а не чужий меч до своїх, а не чужий дещин.
Не знаю, не можу знати відповіди. Під шестилітню повоєнну війну на холодному вранішньому уві Палаціо, Симбона, Ямбали, та врешті-решт просто Балаклава, яка нараховує 29 століть.

Дмитро КОНОВАЛОВ.

Де в Балаклі жив Куприн?

Не тут, не з нами, не сьогодні...

«Кажуть, що в шибери тлі могили: перша — де розбився, друга — де пам'ятник стоїть, і третя — де похований. Скільки ж могил у славетних письменників, окрім тих, де поховані? Блукаючи татарськими вулицями Балаклави, містечка свого часу не на всіх хатах позначеного, я натрапив на меморіальну дошку: «На цій вулиці жив у 1804 та 1805 рр. російський письменник Куприн О. І.». Зіркнувши туди-сюди й похитавшись, що військового патруля поблизу не перебивається, я клацнув затвором фотоапарата.

Даремно ліпшу перекладати, — почувся за мого спиною й немовби зверху — Куприн тут не жив. Зрозумівши, що шипити з мене нікудишній, я розвів руки й огорнувся. З балканської поверху малампріматів до мене добігав з мною з шкідливою спостережливою старенька жінка.

Куприн наймає кімнату трох віше, під фортецею, — ледь стримуючи усмішку й не чекаючи моїх запитань, викладала мені історію містечка і його бітви. — В одній балканці. Посадила там дерево. На місці будували перший чинський город, замість дерев — пенчик. Через те дивини так ісема на цій вулиці. А мистецький дошки — так просто записувалися в історію.

Я як ушавця замість — спитав я, аби спитати хоч про щось.

Уроляжко десяти років заслужений втіст України Святослав Максимчук здебільше письменницько-педагогічний інтелігентський Галичанин, у свій широк. Уже вдуме героса Занківського вчора був відомий письменник Валерій Шевчук, якого львів'яни ширі вітали.

Антоніо не кривив душою, коли казав, що йому байдуже до титулів і «лічків». Не образився на столичних колеґ за те, що в Києві не було вельодного шиванування з нагоди 60-річчя, яке минуло 20 серпня з ініціативою Святослава Максимчука, даминого доти письменника, зовсім інше перенесли до Львова, у театр імені М. Занківського. Втім, сам ювіляр попенував із круґлої дити: мовляв, корини щось із себе й інших змушув.

Він байдужий до мнівирок чужим світлим, бо обрам мандрівку століттями і побачив, що культура українського народу — бездомна. Тож звелі своєму сумлінно віддати всі сили, енергію, щоб донести до людей те, що він сам. Не лукавив перед Богом і людьми, коли казав, що зробив... 27 карбованих на рік, коли десять років поспіль складав написане в шухляту. Все воздася!

Виглядаючи слово про свого літературного і духовного побратима-шістдесятника, Ігор Калініченко не зміг спома окреслити біографію опублікованих творів прозаїки, драматурга, літературознавця, історика, художника Валерія Шевчука, редактора Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка та інших літературних премій, перекладених на 21 мову світу. Зсім своїм життям і кожним словом він творив щось незалежний хоробрі — компілексе мнішної вартості українців. В театрі виникла така черга: львів'яни купували нові книжки Валерія Шевчука «Біс плоти». Це — цілком новий у українській літературі тип історичної повісті, найбільшій до інтелектуально-психологічного детективу.

Оксана ПЕНЕЧІ.

► Київ

«Урок української?» Для всіх поколінь

Незалежна Україна законодавчо закріпила право кожного громадянина користуватися рідною мовою і визначила всіляку зможувати вивчення державної мови. Аж саме вона здійснила ініціативу — культуротворчу функцію суспільства. Згадаймо хоч б про те, що за часів Путінки російська інтелігенція розмовляла по-французьки, а не по-свій Олександр Сергійович писав російською.

Про це всі й розмовляли на своїх сторінках новоствореного журналу «Урок української», колектив якого спокладив базисом державної політики в інформаційній, культурно-освітній, рекламно-підприємницькій діяльності томо.

До редакційної колегії журналу ввійшли відомі в Україні діячі. Зокрема, назвемо поетесу Ліну Костенко, літературознавця та педагога В'ячеслава Брюховецького та Володимира Панченка, Олександра Пономарова та Ларису Масенку, Тараса Салну і Віталія Довичка, які просять нас з вами, мійніми читачі, стати друзими цікавого видання «Урок української».

Віталій АБЛЮЦОВ.

► Черкаси

Книжки видає райцентр

Цього літа в Лисянці Черкаської області вийшли друком два видання: «тойник» журналу під назвою «Добрий день» — перший номер — та збірник матеріалів науково-практичної конференції «Історія Лисянщини та розвиток краєзнавства». Обидва позначені третинним ставленням до історії рідного краю, яка переростає в історію України, а також сподівання балканців попрацювати разом з читачем про розмаїтє й здебільшого незгадане сьогодні.

Тираж обидь видань скромний — по сто примірників.

У збірнику відміщено історичні розвідки. Найкращі з них належать перу В. Рєчків (Київ), П. Степаненку (Корсунь-Шевченківський), В. Шербо-тока (Лисянка).

Журналі поряд з матеріалами, присвяченими президентським виборам, привертає увагу інтерв'ю із Степаном Бандерою — ошуком відомого політичного діяча.

Нехай поб'є скромний журнал, значний виконувати півторітні країни, знайде свого читача й за межами району.

Борис СИДІРЕНКО.

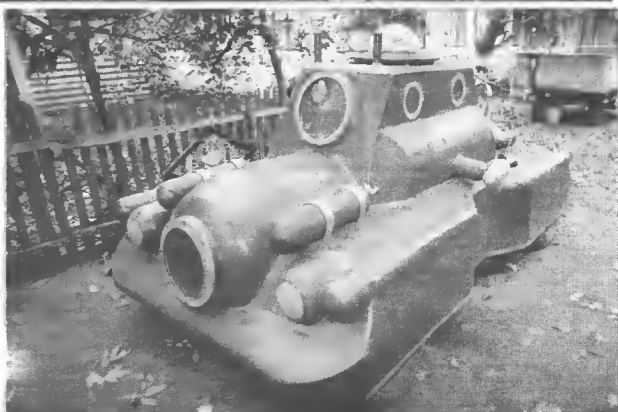

У селі субмарину охрестили «Дельфіном»

Мешканець степового села Євгенівка (Волноваський район, що на Донеччині) Володимир Пилипенко власними руками збудував справжній підводний човен. Його сталеві борта дозволяють витримувати глибину занурення до 50 метрів, човен має триразовий запас життєзабезпечення і здатен на 10 годин автономного плавання. Субмарина важить півтори тонни і її легко транспортувати до будь-якого водоймища. А перші випробування успішно пройшли в сільському ставку! Володимир Андрійович вважає, що застосування човна може бути широким — і для морських підводних мандрівок, і для пошуку затонувлих кораблів, для обстеження основи гребель, бурових установок та інших морських споруд. Нині умілець шукає спонсорів для будівництва міні човна нової конструкції — на основі металевих цистерн, які роблять у Маріуполі. (Який зв'язок з Маріуполем? А саме там Володимир Андрійович працював на металургійному комбінаті, навчався у морській школі ДТСААФ та відвідував секцію підводного плавання). У новій конструкції все продумано і розраховано, головне — знайти зацікавленого інвестора, а справа, вважає інженер Пилипенко, перспективна!

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО.

7 мішків гречаної волни

Шпигун

Його спіймали на гарячому. На глухий стіні державної установи він надіяв на якісь цифри, певно, зашифровані доносцем.

— Стоїть! — Наказав чоловік у цивільному. Позаду стояли ще двоє кремезних хлопців.

— Хто такі? — Загригнуса, але вчуже оволодів собою Цибуля. (То було, до речі, його справжнє прізвище).

— Приватне бюро розслідування. На чий розв'язку працюєте? Що надірали на стіні?

— Для котось стіна, а для мене це, певною мірою, ошадна книжка.

— Не напускайте туману! Ми

вас давно... засвітили. Для кого признається секретна інформація? Хто ваш резидент? Як розшифрувати надярапані? Яким кодом користуєтесь?

— Таке вигадати! — Цибуля вдав, що йому смішно. — Який код? Таке й дитина прочитає.

— Говоріть! — Блиснув очима прапирчик приватного бюро розслідування. — Ми й не таким...

...язика роз'язували.

— Оце усюкони! — Злякався Цибуля. І заговорив: — Все скажу! Тільки не страйгайте очима. Коли в цьому будинку була інвестиційно-фінансова компанія «Тю-Тю Інвест», до якої я, з дурного

розуму, вклав десять мільйонів старими... Згідно договору компанія обіщала збільшувати мій вклад у три тисячі разів щорічно. Самі розумієте, важко утриматися, щоб не віддати останню сорочку під такі скажені проценти. Коли через рік я прибув за грошима з великою торбою... компанія «Тю-Тю Інвест» чи «Інвест Тю-Тю» куцись зникла. Куцї! Нехто не знав. Пошуки були марними. Ось я й почав щорічно приходити сюди, дряпати на стіні, підраховувати: скільки мені належить від цієї «Тю-Тю...». Банити: надірали: 1993 рік — десять мільйонів, 1994 рік — у три тисячі разів більше, 1995 рік, 96-й, 97-й, 98-й, 99-й... На сьогодні виходить астрономічна цифра. Стіни для куцї не вистачає.

— І що далі? — Почав сопіти чоловік у цивільному.

А далі ось що. Хлопці, я бачу, ви боїкові, спритні... візьміться за мою справу. Знайдіть компанію, яка мене опукла. Звичайно, у вільний від основної роботи час.

Витрати невеликі, — згукнули хлопці.

— Витрати — мій клопіт! — Гаряче заєвнута Цибуля. — Виграємо процес — десять відсотків від надірапанх на стіні куцї ваші!

— Коли це те буде, — шморгнув носом прапирчик приватного бюро розслідування. — Для початку дай хоч на пиво. Потім вирахуєш із нашого гонорару.

Цибуля згукнув, неохоче поліз до кишені за гаманцем. Застявся, його знову опукла.

Микола ВОЗІЯНОВ.

Тому, коли бажеш собі добра — спочатку будь добрий для іншого! Точніше, спочатку (і перший) підстав своє ступню, а вже потім підставляй жменю.

Повчання Мономаха

Три ведмеді

Голови декотрих порожні протягом усього року так само, як іпаківця — протягом усієї зими.

Зі своєю слабкістю до солодакого ведмеді нічого зробити не можуть: така вже їхня природа!

Слабкість ця, звісно, дитяча, це більше, тож, здавалося б, навийш її позбуватися. Та річ у тім, що слабкість є, а солодащї нема!

А тому важко ведмедям з їхньою слабкістю.

І не лише слабкістю, а ще й дурістю. Бо за наявності слабкості до солодакого потрібна ще й здатність його дістати. А у ведмедів і з цим судужко.

Йшли одного разу три ведмеді до величняка, в якого мали винаград несе, і раптом побачили винаград: ставий, багатий. Але високий! Як для ведмедів.

А Мавпа сиділа на самій вершівці і їла найкращий винаград!

Пішійши ведмеді до винаградної лози, підняли носи дотори і почали облизувати. Аж не їла лапою не доторитися до винаграду, ні залізти, щоб дістати.

Як вломо, просити у Мавпи — марно. Тож ведмеді спробували будь залізти винаградним гіллям. Кожний сам по собі. Щоб дістати винаграду — кожний для себе.

Оскільки ведмеді на винаградній лозі — що лантук картоплі на новорічній ялинці, то вони щоразу падали на всі чотири лапи. Нарешті, один із трьох запропонував:

треба стати усім трьом один на одного, і нехай той, що опиниться зверху, нарве винаграду для всіх!

Думка, ясна річ, слушна, та от на тому думку без злати лише один з трьох. Отож вони тут-таки й загасла.

— Ось ти майроунишний, то й ставай на самий низ! А ми станемо вище.

— Згода, нехай я буду найменший, коли ніхто з вас не хоче підставити свою ступню: головне, щоб усі ми наїлися винаграду!

Але два інших не бажали підставити ступню один одному, а тому почали сперечатися — хто на кого стане: хто буде другий, а хто третій.

Завгулиши, що приказка «Гусь свині не товариш» — саме для такого випадку, а дві свині гусаків — й потові, перший повернувся і пішов.

А два інших, хоча й домовилися пізній тривалий дебат, все одно не змогли без третього доторитися до винаграду. А отже, тех пішов кінний у свій бік. Бо кожен вважав іншого винним у тому, що перший їх заливши.

І всі трьох залишилися без винаграду.

А винна в усьому цьому зовсім не слабкість ведмедів до солодащї, в їхня дурість, небажання підставити свою ступню для спільної справи.

А глуми — тим більше! Оже, в єдності не лише сила всіх, а й добробут кожного.

Миротас МІЛОРАДОВИЧ.

Прогнози (вибране)
1987 рік...
се буде добре!
1991 рік...
Усе буде!
1998 рік...
Усе!
1999 рік...
У...!

Юрій АЗАНОВ.
Мал.
Володимир
ВАСКОВЦЕВА.

Є позитив!

Колосальних економічних успіхів досягли в Банановому Марамзоду. Злі язикі стверджували, що вітчизняна економіка скопав же в понеділок. Одне залядки титанічний прапир, вийнято та досуду керівництва вона сконала лише у вівторок.

ГОЛОШЕННЯ

Шукую високооплачувану роботу. Вмію молюти язиком, стріляти очима, пити каву й коньяки та кататися з вітерцем на іномарках.

...

Познайомлюсь із забезпеченим чоловіком з серйозною метою — поділу його майна.

СИЛА МИСТЕЦТВА

Акції «Рок у боротьбі за класику» пройшли в Банановому Марамзоду. Завдяки їм були розтрощені всі фортепіано, органи, віолончелі та арфи, що ще залишалися у концертних залах країни.

ДООТОЖИВОВАЛИСЬ

Чергову реформу, провєнену в Банановому Марамзоду, спеціалісти ототожили з дев'ятьмабачними поштовхами за шкідливою Гіктера.

КІНЕЦЬ НЕПОДОБСТВУ

Нарешті перестали шовлено відключати електрику в селіш Киркази. Ажте тепер тут несе не тільки дрови на стовпах, а й самих стовпів.

РЕКЛАМА

Щодообовний ремонт телерадіоапаратури вдома у замовника. Самотім довготижнем замовником — зникає.

ВСЕ ДЛЯ НАРОДУ

Розширився перелік послуг, які надають чиновники Довбоваїніської держатміністратії. Якіно раніше вони займалися лише відбугуваннями громадян, то тепер їх ще й відбугуєбюють та відбугуєбюють.

ЖИВУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

Незрівняно краще почав жити народ Бананового Марамзоду. Судьба саме: акцію тріпів від голоду в цій республіці померло 127 тисяч чоловік, то цього року поки що лише 126 тисяч.

ПРИСМІЙНИЙ ФАКТ

Незалежна компанія «Локшина і коментарі» більше не буде служити олігарху А. Шакаленку. Віттерев воно служиме олігарху А. Койотову.

НОВА АКЦІЯ

Олігархи — друзині президента!

ПРИГОДИ

Крива драма ледве не розігралася в будинку № 35 по вулиці Бухалєнєва. Громадянин Сидорчук несподівано повернувся з відрадиження і зостав свою дружину за поїданням ковбаси. Сидорчук скопів сокиру, проте зарубати жінку, на щастя, не встиг. Марія Іванівна швидкою поділилася ковбасою з розлютованим чоловіком!

УВАГА!

Стріляти з пістолетів, револьверів, обрізів та автоматів у нашому кафе суворо забороняється. Штраф 50 гривень.

Олександр ПЕРЛЮК.
Мал. Євгена МЕРА.

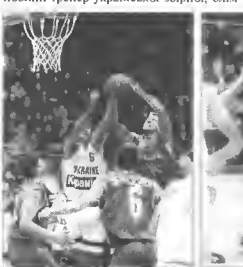
Переможний «дуплет»

Баскетбол. Відбіркові турніри чемпіонатів Європи 2001 року.

Позачергові національні збори України зробили перші переможні кроки у своїх турнірах. Жіноча команда, керована Маринкою та Ігорем Ткаченками, здобула перекликувальну перемогу над баскетболістками Хорватії — 86:46.

— Ми сьогодні зіграли непогано, — прокоментувала від матчу граючий головний тренер української збірної, олім-

пійська чемпіонка Марина Ткаченко. — Високоскожати колись не було. На цей данинчук був колектив. Щоправда, попередню значно складнішу суперницю. Наступної суботи ми граємо в Туреччині, а 1 грудня приймаємо в Палаці спорту одну з найсильніших команд континенту — збірну Югославії.

Добре зіграли і чоловіки, здолавши збірну Іспанії, — 66:44. Не приховую, мене здивувало, що в складі нашої команди було щонайбільше гравців, вправно розігруючи, киянської армія В'ячеслава Євстратенка. Віти, Володимир Рихову, лідер, видніше, кого запрошувати до колективу.

В. Б.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: під час гри в іспансько-українському оточенні Леонід Ябло; активний Віктор Лелюх (праворуч) неможливо завадити киняти хорватка Амра Дало.

Футбол. Ліга чемпіонів. Групові турніри. Другий етап.
О. «Челсі» (Англія) — «Фейеноорд» (Нідерланди). 3:1. Бабаро, Фул (2) — Крус.

М. «Марсель» (Франція) — «Лацио» (Італія). 0:2. Станкович, Консейсао.
С. «Рейсборг» (Норвегія) — «Барварія» (Німеччина). 1:1. Схаммельсруд — Янгер.

Д. «Динамо» (Україна, Київ) — «Реал» (Іспанія, Мадрид). 1:2 (0:1).
0:1 Морієнтес, 17, 0:2 Рауль, 48, 1:2 Ребров, 86, з пенальті.

«Динамо»: Шокосовський, Хахевич, Голово, Ващук, Дмитрулін, Белькевич, Ребров, Юсин, Яшин, Коновалов (Шацький, 46), Мамонтов, Карамба, Сесар.

«Реал»: Базарі, Зальгадо (Іван Кампо, 27), Роберто Карлос, Рауль, Морієнтес, Зевелорф (Каранка, 90), Савіо (Саміс, 69), Гуті, Ельгуєра, Карамба, Сесар.

Попереджені: Сесаре, 10, Яшин, 11, Хахевича, 13, Івана Кампо, 83, Карамба, 85.

Арбітр — Девід Елленрей (Англія).

Після невдалої національної збірної в матчах плей-оф Євро-2000 проти словенців наші вболівальники з особливим надбавком очікували на успішні дії нашіх футболістів.

Він став лікми, які загнали в роз'ярження.

А димини для таких сподівань було чимало. Насамперед дуже грили сподоби про красуви й переконливі перемогуту у дабрі над тим самим «Реалом» — нові в попередньому чвертьфіналі Ліги чемпіонів.

Також дуже динамічні дуже ставалися, продемонстрували досить привабливий футбол. Але оскільки — не вчасні. Нині ситуація трохи інша. Цього разу «Реал» був неадекватним. Його гравці діяли закладено і були трохи відчужені.

Якось і непомітно вони відірвалися рахунок уже в дебюті поєдинку. Роберто Карлос зліва зробив фірмовий простріл. Рауль, дотепню простріл м'яча, а пробив уже Морієнтес.

Другий тайм почався для нас з неприємності. Гуті віддав нас назад Раупе-

ві, і капітан гостей мотріє із сімнадцяти пошину у дальній кутку.

Кинув протівом м'яча намагалися загострити гру. Але найбільше що їм вдалося під завесу зустрічі. В одному з епізодів у центрі штрафного майданчика іспанського клубу зигли Дмитрулін, котрий приєднався до атаки. І Ребров чітко високою каральним м'ячем.

Більшого динамізму домогтися, на жаль, не пощастило. Хоча, повторюю, білоруських якостей, жага боротьби їм не бракувало.

Не приховую, за таких погодних умов нашим футболістам грається не легко. — розповів о. о. старшого тренера гостей Вісенте Дель Боске. — Але слід віддати їм належне: вони і захищалися відмінно, й атакували не менш успішно. Це був героїчний матч. Навіть на мить мої підопічні не дозволяли собі розслабитися, зважаючи на силу й високий авторитет суперника.

— Що можете сказати про ситуацію з нашим форвардом Анелкою?

От і в Києві він не вийшов на поле... — Анелка — гравець міжнародного класу, зірка. Але в нас є ще й Морієнтес — хлопця не гірший. І вона не повинна грати по черзі.

— Чи вважаєте, що «Реал», здобувши перемогу на старті, став фаворитом гри?

— Про це казати зарано.

Олексій Михайличенко, який представляє нашу команду, під час пресової конференції, відзначив, що динамічні своєю грою заслужили на крихкий трофей зустрічі.

— Стосовно поля, то воно було однакове для обох команд. Але ми на такому газоні, на жаль, не змогли продемонструвати притаманні нам швидкості, колективний відбір, пресинг.

Утім, засмучуватися не варто. Сьогоднішня гра нашої команди не надто.

Це — груповий турнір. І вся боротьба ще попередить.

Прогадую, як у вересні ми програли на старті «Марібору». І що було після того?..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

24 листопада.
Київ, НСК
«Олімпійський».
Місце 11.
Гравців.
15 000 глядачів.

1:2

Утім, засмучуватися не варто. Сьогоднішня гра нашої команди подає надію. Це — груповий турнір. І вся боротьба ще попередить.

Оголошення

ЗАОЧНА ОСВІТА за 4 місяці з НАДАННЯМ РОБОТИ

БУХГАЛТЕР 29 грн. на місяць
СЕКРЕТАР 30 грн. на місяць

Без обмежень за віком та освітою

Без відвіду до місця навчання

Диплом з кваліфікацією

Виплати офіційно
на картку банківської системи
адресно:
61002, м. Харків,
а/с № 48, ХОФ

КУПИТИ за 62377111
Прому відділенню
Інформації про Інтернет
та членів навчання за спеціалізацією

БУХГАЛТЕР СЕКРЕТАР

ХАРКІВСЬКИЙ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Арбитражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 7/64-6 про банкрутство Науково-виробничого підприємства «Промбудкомплект», 254052, м. Київ, в. Рибська, 1, р/р 26601001187 в Українському кредитному банку м. Києва, код 21564051.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражний суд Рівненської області (266023, м. Рівне, вул. Віленська, 10) порушив справу № 3/294-В/99 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДНА» (адреса: Рівненська область, Рівненський р-н, с. Шубків, код ЗКПО 30132836, р/р 26607301457 в Рівненському обласному управлінні Обшаванку України, МФО 3333668).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражний суд Чернівецької області, що міститься за адресою: м. Чернівці, вул. О. Кобилянського, 14, порушив справу № 7/332-297/6 про банкрутство приватного підприємства «Агро-Люкс» (м. Чернівці, вул. Сакевича, 8/2, код 26601301825612 в Чернівецькому ГВ ПБ, МФО 356163, інд. код. 23249854).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражний суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 5/223-В про банкрутство КМП «Ірибне» м. Херсона, р/р 26607301750308 в ПБ м. Херсона, МФО 3532286, код 14122273.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця із дня публікації оголошення.

НАСКОСЫ
ГЛАВНЫЕ И ВЫТОВЫЕДля скажвин
и колодцев

Тел./факс:
049-224-02
(044) 240-51-79

Волынська обл., Горохів (03379) 2-28-33,
Дніпропетровська обл.,
Батьківська вул. (0562) 2-46-17,
Черкаська обл. (0722) 2-20-88, (0372) 55-44-95,
Рівненська обл. (0722) 2-20-25, 2-20-29-40,
Хмельницька обл., Ізяслав (04749) 2-26-80.

До відома
громадськості!

ЗАТ «Тернопільський агропродовольчий комплекс», вул. С. Бандери, 26, смт Велика Березівка, Тернопільський р-н, Тернопільська обл., тел. 27-63-34, факс 27-63-45, е-пошта: info@terno.com.ua, здійснює регулювання електроенергетики заставу про відану ліцензії з виробництва, передачі та постачання електроенергії за місцем здійснення заявленої діяльності-Україна.

Рішенням загальних зборів акціонерів фірми «Житомирський завод будівельних матеріалів» від 15.07.1999 року у складі фірми ліквідується.

Директор підприємства
Промисловий
Директор підприємства
Будівельний

Структурний підрозділ «Стиль» Протесту приймається за адресою: 10029, м. Житомир, вул. Чапаєва, 7, протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

Телефон: 37-30-13, 37-46-10.

Ліквідаційна комісія.

Арбитражний суд Волинської області (43005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 4/92-В про банкрутство магазину № 5 «Спорттовари» (ю. а. 45400, м. Новоовіслівської Волинської області, мікрорайон-шахтарський, 41, р/р 266033012013 в Новоовіслівському відділенні промисловобанку, МФО 303310).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування об'яви.

Арбитражний суд Одеської області порушив справу № 17-21/5590 від 14.09.99 р. про банкрутство ПМП «НАДІЯ». Р/р 26601713021 в Морському транспортному банку (м. Ізяславський). Всім кредиторам, можливим санаторам в місячний термін з моменту публікації об'яви направити заяви з майновими вимогами до боржника та пропозиціями за адресою: 270032, м. Одеса, проспект Шевченка, 4, Арбитражний суд Одеської області.

Арбитражний суд Житомирської області (10000, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 23) за позовом АТ «Агроселітмаш» порушив справу № 258 -09/2141 про виникнення банкрутного акціонерного товариства закритого типу «ЛІКА». Юридична адреса: 262009, р. Житомир, вул. Ціпоківського, 7, р/р 26609301170663 у відділенні Р/У УАК Промисловобанку м. Житомира, МФО 311556, код 13376048.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державне підприємство «Науково-дослідний центр патентної експертизи» (ідентифікаційний код 16298421), повідомляє про перереєстрацію у Державне підприємство «Інститут промислової власності».

Поплатне підприємство «Скористежуйся» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації об'яви. Телефон 243-90-85.

«Головне управління охорони здоров'я оголошує торги по виготовленню та постові медоделі то наборів для новонароджених, які відбуваються з 1 по 13 грудня 1999 р. за адресою: вул. Прорізна, 19, тел. 225-12-06».

Арбитражний суд Донецької області (г. Донець, 6-Р Пушкіна, 34) розбуває:

— № 5-283 Б о припиненні банкрутного часткового підприємства «Маджа», юридичний адрес: 41222, Донецька область, г. Славянськ, ул. Леніна, 32, к. 75, р/р № 26604904811 в МФО 334226, код ОКПО 22034148.

— № 5-284 Б о припиненні банкрутного товариства з обмеженою відповідальністю «ДІО», юридичний адрес: 84106, Донецька область, г. Славянськ, вул. Гоголя, 11, к. 6, р/р № 2660331601, МФО 335690, код ОКПО 23962494.

Требования кредиторів і заявляння санаторів приймаються на протекцію одного місяця со дня опублікування.

ПЕРЕМАГАЄ ЧАС. УСЕ
І МУДРІСТЬ В ЦЬОМУ Є ДІЯ НАС.
ТЕ, ЩО ЗНАННЯ В СОБІ НЕСЕ,
ПЕРЕМАГАЄ НАВІТЬ ЧАС

“Юрінком Інтер”

Видавництво юридичної літератури

5 РОКІВ ЛІДЕРСТВА

ВІСНИК

КОНСТИТУЦІЙНОГО
СУДУ
УКРАЇНИ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
40842

КОДЕКСИ УКРАЇНИ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
22673

ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ ПРО ШЛЮБ, СІМ'Ю ТА ДІТЯ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
74052

ЮРИДИЧНИЙ ВІСНИК УКРАЇНИ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
33787

ВІСНИК ПРОКУРАТУРИ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
22906

КОДЕКС ЗАКОНІВ ПРО ПРАЦЮ УКРАЇНИ

ПЕРЕДАПЛАТНИЙ ІНДЕКС
22674

ПОСТАТЕЙНИЙ МАТЕРІАЛ

ЗБІРНИКИ НОРМАТИВНИХ АКТІВ

- 1. Кодекс законів про працю України з постійними матеріалами (Станом на 01.09.99). — 1999. — 1040 с. — 4, 29 грн.
- 2. Кодекс України, У 3-х томах. Видавн. Верховного Суду України — 1999. — 1550с. — 4, 48 грн.
- 3. Цивільний кодекс. Цивільний процесуальний кодекс України. Постанови Пленуму Верховного Суду України в цивільних справах. — 1999. — 495 с. — 4, 2 грн. 50 коп.
- 4. Кримінальний кодекс України. Кримінально-процесуальний кодекс України. Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальних справах. — 1999. — 705 с. — 4, 24 грн.
- 5. Конституція України. Конституції Автономної Республіки Крим. — 1999. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 6. Законодавство України про контроль та перевірки. — 1999. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 7. Законодавство України про загальну середню освіту. — 1999. — 447 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 8. Законодавство України про заохоту праці споживачів. — 1999. — 454 с. — 4, 9 грн.
- 9. Вибір Президента України 99. 36, нормат. акти. — 1999. — 80 с. — 4, 2 грн. 50 коп.
- 10. Законодавство України про неруховість. — 1999. — 366 с. — 4, 19 грн.
- 11. Збірник кримінальних, збройних, заохотних, збройних нормативів. — 1999. — 1999. — 366 с. — 4, 19 грн.
- 12. Екологія і закон: Екологічне законодавство України. У 2-х т. — 1997. — 1295 с. — 4, 25 грн.
- 13. Українська мінерально-паливна промисловість. Промова опора культурна. — 1997. — 864 с. — 4, 19 грн. 50 коп.
- 14. Українська мінерально-паливна промисловість. Боротьба з злочинністю та захист прав громадян. — 1998. — 1154 с. — 4, 19 грн. 50 коп.

ПІДРУЧНИКИ ТА ПОСІБНИКИ

- 1. Правознавство Підручник. 2-й вид, переклад з англ. м. — 1999. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 2. Світова класика думки про державу і право. Навчальний посібник. — 1999. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 3. Державні мови з основам правознавства. Навчальний посібник. — 1999. — 107 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 4. Історія кримінального і процесуального права. Шкільний посібник. — 1999. — 107 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 5. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник для студентів юрид. фак. виш. — 1999. — 107 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 6. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник для студентів юрид. фак. виш. — 1999. — 107 с. — 4, 8 грн. 50 коп.

- 1. Проблемні розв'язки кримінального процесу в Україні. Вісник юрид. фак. М. М. — 1999. — 240 с. — 4, 8 грн.
- 2. Кваліфікація злочинів в Кримінальному М. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 3. Потенціал в кримінальному процесі України Г. Г. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 4. Роль слідчих в Україні. Правові основи формування та функціонування в Україні. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 5. Автоматизація законодавства України. Історія. Теорія. Коментар. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 6. Правові основи адміністративного права в Україні. Науково-практичний посібник. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 7. Коментар судової практики з кримінальних справ. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 8. Преступлення проти власності та майна з ними пов'язані в Україні. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 9. Кваліфікація кримінальних злочинів. Кримінальний М. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 10. Кваліфікація кримінальних злочинів в Україні. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.
- 11. Судові приговори. Практика Верховного Суду України. — 1998. — 416 с. — 4, 8 грн. 50 коп.

ДОВІДКОВА ЛІТЕРАТУРА

- 1. Українсько-англійський словник правничої термінології: 4000 термінів. — 1999. — 526 с. — 4, 27 грн.
- 2. Українсько-англійський словник правничої термінології: 2200 термінів. — 1999. — 508 с. — 4, 27 грн.
- 3. Юридична Україна. Держава. — 1998. — 400 с. — 4, 19 грн.
- 4. Юридична Україна. Держава. — 1998. — 400 с. — 4, 19 грн.
- 5. Словник юридичних термінів (російсько-український). — 1994. — 322 с. — 4, 27 грн.

ВИКЛИК ДРУКОМ У 1999 РОЦІ

- 1. Зразки нормативних документів. — 1999. — Оригінальна ціна 8 грн. 50 коп.
- 2. Законодавство про охорону прав. — 1999. — Оригінальна ціна 8 грн. 50 коп.

Пройшло стільки на 25 листопада 1999 року
З питань придбання звертатись: 04209, м. Київ-209, Героїв Дніпра, 31-6.
Тел./факс: 412-36-18, тел. 411-69-08, тел. відп. реалізації 411-64-03
E-mail: Sales@yurinkom.kiev.ua WWW: http://yurinkom.cjb.net
Надсилаємо літературу після оплати.
Оптомним покупцям надаються знижки до 40%.
Навчальним закладам видавництво надсилає літературу за власний рахунок!

Голос
України

Засновник
і видавець
Верховна Рада
України

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок —
441-88-23;
телефакс —
224-72-54;
відділ реклами —
441-86-50, 441-89-34;
441-89-44;
телефакс —
449-85-62.

E-mail:
sekret@golos.ua

За зміст
та достовірність
інформації
у рекламних
публікаціях
відповідальність
несо
рекламодавець.

Редакція не зажди
підляє позиції
авторів публікацій.

За точність
викладених фактів
відповідальність
несе автор

Рукописи
не повертаємо.

Листування
з читачами — тільки
на сторінках газети.

Редактор номера
Леонід
БРОДЧЕНКО.
Перший заступник
голова редакції
Анатолій ГРОЛОВ.
Редакційні:
Олександр БІЛИК,
Леонід БРОДЧЕНКО,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир
КРАСНОДІМСЬКИЙ,
Світлана
ПИСАРЕНКО,
Сергій ПРАВДЕНКО,
Анатолій
СОЛОНСЬКИЙ,
Віталій СУДІЯ.
Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО.

Сайдочко про
реєстрацію
першого
друкованого
видавання — КВ № 1
від 26.05.1994 р.

Газета виходить
5 разів на тиждень
(крім неділі і
понеділка)
українською і
російською мовами.
Індекс 60955.
Підписний вилісок,
індекс 35376.
Загальний тираж
236594.

Комітат друку
видавництва
«Преса України».
03047, Київ-47,
проспект Теремків, 50.
Зам. 0311220.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0